

DOSLEDNOST IN PRIZADEVNOST NAJ BOSTA VODILO ZA USPEH VSEH NAS

VSA PRIZADEVANJA ZA HITREJŠI RAZVOJ

Zakorakali smo dokaj globoko v leto 1977 in lahko ob tem že ugotovljamo, kakšni so rezultati našega dela in prizadevanj glede na naloge in programe, ki smo jih ob začetku leta le urejali in pripravljali, pa ravno v tem času dobivajo svojo obliko in končno vrednost po uspešno opravljenih razpravah v vseh okoljih. V tem mesecu bomo namreč sprejemali program družbenega razvoja naše občine za tekoče leto kot del srednjeročnega programa 1976—80 in se dokončno dogovarjali, kakšna naj bo skupna in splošna poraba letošnjega leta. V letošnjem zgodovinskem jubilejnim letu imamo še posebne obveznosti pri izvajanju določil zakona o združenem delu. Sprejetje zakona o združenem delu in skupni napor, da bi že v začetku njegovega izvajanja poglobili socialistične samoupravne družbene odnose povsod, kjer delamo in živimo, že sami po sebi izražajo dosežene uspehe v uveljavljanju samoupravne socialistične demokracije in v uveljavljanju delovnega človeka ter njegovega interesa v združenem delu kot osnovnega gibal našega družbenega življenja in razvoja.

V našem gospodarstvu dosegamo boljše premike v strukturi proizvodnje in prizadevati si moramo tudi v naprej, da se bo naša reprodukcijska sposobnost večala.

Priznati moramo, da so se lani, po dolgih letih vendarle nekako ustalila inflacijska gibanja, ki pa v zadnjem času ponovno pridobivajo večjo razsežnost. Do takih dejanj prihaja zaradi nekaterih neugodnih gibanj, ki so sposobnost gospodarstva, da bi se učinkovito razvijalo, s svojimi silami precej okrnili. Tu gre seveda za počasneje naraščajoči dohodek zaradi umirjene proizvodne rasti, pa tudi za razmah vseh oblik porabe. Inflacija ni nikoli nastajala in tudi danes ne nastaja sama od sebe. Je posledica številnih vzrokov, ki so zaradi svojega izvora, narave in zapletenosti težko odpravljeni, ker so vgrajeni v družbenoekonomski razvoj. Zato moramo z vsebinskim utrjevanjem delegatskega sistema in fronte političnih sil krečiti vpliv in družbeno kontrolo delovnih ljudi nad vsemi sektorji družbene reprodukcije in samoupravne družbe na sploh.

Drugo važnejše področje je brez dvoma kmetijstvo, ki je na pragu odločilnega in novega. V življenje mora spraviti pomembne dokumente, kot so samoupravni sporazumi o temeljih srednjeročnega programa razvoja kmetijstva, zakon o združenem delu s tega področja in še nekatere. To in nekatere pomanjkljivosti, ki so se pokazale pri dosedanjem razvoju, narekujejo dopolnitev kmetijske politike, s katero naj bi pospešili razvoj kmetijstva, nove družbenoekonomske odnose in nadaljevali preobrazbo vasi.

Nadaljevali bomo s posodabljanjem pridelovanja. Bolj kot sedaj bo potrebno poskrbeti tudi za druge dejavnosti v kmetijstvu. Premalo izkoriščamo kmečki turizem, domačo obrt, gozdarstvo, kar marsikje ni dopolnilna, temveč osnovna dejavnost. To bi bil pomemben vir dohodka predvsem na hribovitih področjih, ki jih je na našem kmetijskem kompleksu dovolj. Na to območje bi v bodoče kazalo locirati tudi posamezne dele industrijske proizvodnje, če ne bi mogli organizirati dela na domu. S tem bi tudi boljše izkoriščali že obstoječe objekte in hitreje reševali komunalno problematiko, vpraša-

nje šol in podobno. Skratka, uporabiti moramo vse, kar imamo na vasi in kmetijah. Ljudje bodo ob takim razreševanju imeli večji dohodek, zato bodo ostajali doma na zemlji, pa čeprav v odročnih krajih.

Pri prizadevanjih za hitrejši gospodarski in negospodarski razvoj, skladnejši razvoj naših krajevnih skupnosti, izpolnjevanju in uresničevanju smernic družbenega razvoja naše občine ne smemo opustiti prizadevanj za varstvo našega okolja.

Varstvo okolja ima hkrati gospodarski, socialni in kulturni značaj, zato moramo pri tem upoštevati tako humane odnose med ljudmi, kakor gospodarske in zlasti razvojne interese, kar je pač mogoče usklajevati na podlagi družbenih planov, ki vključujejo tudi prostorske vidike. Pot do tega se odpira z vse višjo zavestjo delavcev in občanov o pomenu zdravega in urejenega okolja, s proučevanjem pojavov v okolju in z raznimi strokovnimi rešitvami. Le tako bo mogoče obvladati družbene in posameznikove posege v okolje, urbanizacijo, razvoj energetike in prometa, učinke industrializacije, gospodarjenje z rodovitno zemljo in naravnimi bogastvi, zaščito vodnih virov in naravnih znamenitosti.

Opozoriti je treba, da mnogokrat izgublamo najlepša kmetijska zemljišča v ravninah. Vsi investitorji, ki zahtevajo lepa zemljišča, bi morali prispevati k njihovi nadomestitvi na drugih območjih. Prav tako ne bi smela biti samo kmetijskih organizacij skrb za ohranitev kmetijskih zemljišč ali v ravninah ali v hribovskem svetu. Zato naj bo tudi v letošnjem letu naše načelo »Varstvo dobrin splošnega pomena in vrednost človekovega okolja je odgovornost slehernega dejavnika.«

V bodoče se bo treba še odločneje zavzemati, da bo pri uresničevanju interesov delovnih ljudi in občanov vedno prevladovala vsestranska odprtost zamisli, pobud, akcije in kadrov ne glede na krajevne ali občinske meje in da bo opredeljevanje, usklajevanje in uresničevanje interesov v občinskem okviru dejansko potekalo v samoupravnem procesu. Vse to terja seveda velike napore pri organiziranju in mobiliziranju delovnih ljudi in občanov za uresničevanje skupnih nalog, usklajenost v to usmerjenega delovanja vseh organizacij v SZDL ter smotno kadrovske politiko. Potrebno bo zagotoviti dosledno upoštevanje vzajemnosti in solidarnosti pri teh interesih, pripravljenost za sodelovanje, sporazumevanje in dogovarjanje ter spoštovanje dogovorjenega v vseh primerih, več pozornosti bo potrebno glede uveljavljanja samoupravnega družbenega planiranja ter združevanja dela in sredstev ter graditvi dohodkovnih odnosov. Doslednejši bomo morali biti pri uresničevanju enakomernejšega razvoja krajevnih skupnosti in vse občine, kar je bistveni pogoj za vsestransko odprto sodelovanje med vsemi krajevnimi skupnostmi naše občine in ne nazadnje med petimi ljubljanskimi občinami.

Vsa ta vprašanja moramo imeti vedno pred seboj, če hočemo to leto, v letu velikih praznovanj, obogatiti tudi s praktičnimi rešitvami in če hočemo ob koncu leta 1977 zabeležiti ugodne rezultate ob primerjanju izvajanja in uresničevanja programa razvoja, ki smo si ga zastavili. Doslednost in prizadevnost naj bosta vodilo nas vseh. VILI BELIČ

OB OBČINSKEM PRAZNIKU 27. APRILU
IN PRAZNIKU DELA 1. MAJU
ISKRENO ČESTITAMO VSEM DELOVNIM
LJUDEM IN OBČANOM

SKUPŠČINA IN DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE
OBČINE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK
UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE

V TEJ ŠTEVILKI OBJAVLJAMO:

	stran
VELIKE STVARI SE PORAJAJO IZ MAJHNIH PRAZNOVANJA OB LETOŠNJEM JUBILEJU	2-3
OBČINSKI PRAZNIK BO V ROŽNI DOLINI	4
USPEŠNOST AKCIJ POTRJUJE DOBRO ORGANIZIRANOST SOCIALISTIČNE ZVEZE	5
VTISI S »CRVENOG BARJAKA«	6-7
PRIZADEVANJA SO VEDNO OBRODILA SADOVE STANOVANJSKA IN INDUSTRIJSKA GRADNJA NA VIČU	8-9
DOŽIVETJE, KI NAS NAVDAJA	10-11
NAGRADNA KRIŽANKA OB OBČINSKEM PRAZNIKU	15
	16

Udeležimo se svečane seje delegatske skupščine, združene z zborovanjem delovnih ljudi in občanov občine Ljubljana Vič-Rudnik, ki bo 27. aprila ob 10. uri dopoldne v Študentskem naselju (Rožna dolina)

Več o proslavah, praznovanjih in svečanostih ob letošnjih jubilejih v naši občini preberite na četrti strani

● 40 LET USTANOVITVE KPS ● 40 LET PRIHODA TOVARIŠA TITA NA ČELO KPJ ● 40 LET USTANOVITVE KPS ● 40 LET

OBČINSKI KOMITE ZKS IN UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE PRIPRAVILA RAZGOVOR

VELIKE STVARI SE PO

Dolgoletne izkušnje in samostojno ideološko politično usposabljanje bogatijo komunista in akcijo Zveze komunistov

ZANIMIVO SREČANJE

Občinski komite ZKS Ljubljana Vič-Rudnik in uredništvo Naše komune — glasila OK SZDL Ljubljana Vič-Rudnik sta v sklopu številnih praznovanj in svečanosti, ki jih v tem letu pomembnih jubilejev prirerjamo, organizirala srečanje oziroma razgovor s predvojnimi komunisti občinske organizacije ZKS ter slušatelji in absolventi srednje politične šole pri CK ZKS.

Na ta razgovor smo povabili izključno tiste predvojnne aktiviste, ki so povezani in delujejo v osnovnih organizacijah ZKS v naši občini.

V tem prijetnem in živahnem razgovoru je stekla beseda o pomenu in vlogi izobraževanja ter usposabljanja slovenskih komunistov v pretečenem obdobju razvoja slovenske partije kot tudi v sedanjem času. »To je za nas prav tako pomembno in hkrati tudi enkratno predavanje,« s temi besedami je ta razgovor ocenil eden izmed absolventov srednje partijske šole.

Na teh dveh straneh našega glasila bomo skušali predstaviti našim bralcem osrednji del tega razgovora.

Idejnopolitično izobraževanje in tako tudi usposabljanje komunistov se odvija v današnjem času bistveno drugače kot v letih, ko je morala komunistična partija delovati v ilegali, ko je bilo na razpolago le neznatno število knjig, brošur in časopisov, ko si je član sposojal literaturo le za nekaj dni, ur, torej pogoji sami se od današnjih bistveno razlikujejo.

Mlademu članu Zveze komunistov se danes kot tudi v vsem povojnem obdobju na razpolago številne možnosti in oblike idejnopolitičnega usposabljanja, organizirajo se številni seminarji, politične šole, predavanja ...

Pa vendar nemalokrat na številnih sestankih in razgovorih Zveze komunistov ugotavljamo, da se kljub tem »idealnim« možnostim to usposabljanje odvija premalo oziroma nezadostno učinkovito. S tem hočemo v prvi vrsti poudariti resnično dejstvo, da je osnova ne glede na obdobje, v katerem komunisti oblikujejo svoje razvojnno pot, samo osebno usposabljanje v smislu pravičnega razumevanja marksistične dialektike.

Vprašanje mladim

»Kaj vas je, tovariši slušatelji srednje politične šole pri CK ZKS, privedlo do tega, da ste se udeležili te organizirane oblike idejnopolitičnega usposabljanja?«

S tem vprašanjem najstarejšega udeleženca razgovora, predvojnega komunista in še danes aktivnega sekretarja osnovne organizacije ZKS Kozarje Franca Remškarja je pravzaprav stekel pogovor.

Kar hitro so bili temu vprašanju pripravljani odgovorjati slušatelji sami, vprašanje samo pa je pravzaprav v tistem hipu postalo vprašanje vseh predvojnih komunistov. »Predlagala me je za to šolo osnovna organizacija ZKS v Iliriji, kjer sem zaposlen. Toda brez moje osebne zainteresiranosti in želje, da se idejnopolitično izpopolnim, da zvem več kot prej, verjetno ne bi te šole obiskoval. Same knjige in prebiranje le-teh je premalo.« Takšen je bil odgovor Gabrijele Hrovata, Anton Strle iz Ljubljanskih opekarn pa je nadaljeval: »Res je. Brez volje in interesa tudi vsa prizadevanja ne pomagajo in nikomur ne koristijo. Srednja politična šola nam je nudila in dala veliko znanja, mnogo smo pridobili. Naša razmišljanja so ostala bogatejša in spoznanja jasnejša. To potrjujejo tudi odločitve po nadaljnjem študiju mnogih izmed nas. Vendar mislim, da tako obogateni z znanjem moramo storiti več, predvsem pa moramo to znanje posredovati naprej mlajšim generacijam, sodelavcem.«

Olga Kraiger, ki je članica KPJ postala novembra 1939, je mimogrede še posebej počrtala dejstvo, da se je moral vsak komunist pred sprejemom razmeroma dolgo idejno politično usposabljanje. To pa je bilo težko, saj je bil tudi v stalni nevarnosti, kajti vladni režim mu je bil kaj kmalu za petami. Te tovariši so žrtvovali veliko osebne svobode, vendar se moramo zavedati, da je tudi danes član Zveze komunistov postavljen pod zahtevne naloge, katerim mora včasih celo podrežati svoje osebno življenje.

Bolj se učiš, bolj spoznaš, kako malo znaš

»Izteka se enajsto leto, odkar sem član Zveze komunistov. Torej izteka se prav toliko let aktivnega političnega dela v ZK. V delovno organizacijo sem prišel kot nekvalificiran delavec, s trdim delom sem pridobil kvalifikacijo. Deloval sem v samoupravnih organih, v organih

ZK in mladinski organizaciji. Imenovan sem bil za sekretarja občinske konference ZSMS in se tako ob aktivnem političnem vsakodnevnem delu usposabljal. Obiskal sem številne seminarje in poslušal mnogo predavanj, ob tem pa vedno spoznal, da je moje znanje skromno. Želel sem si ga razširiti in tako sem se odločil za srednjo politično šolo in jo tudi uspešno končal. Toda vedno me spremljajo misli mojemu prijatelja iz Beograda, ki mi je rekel: »Veš Vinko, čim bolj se učiš, tem bolj spoznaš, kako malo znaš.« Mislim, da je to resnica, ki se srečujemo vsi. In to me je spodbudilo k novi odločitvi — študiju na višji upravni šoli. »Tako je zbranim povedal Vinko Bilič, ki danes opravlja funkcijo sekretarja MK ZSMS Ljubljana.

Pošten človek sprejema in osvaja resnico

In že smo prislunhli dogodkom izpred petinštiridesetih let, času, ko se je železničar Anton Šušteršič po svoji službeni dolžnosti vozil v Belo krajino ali natančneje v Gradac in se tam pričel aktivno seznanjati s komunistično literaturo in našel v Jakobu Butari velikega prijatelja in sodelavca. Slednji je bil komunist in eden izmed redkih, ki se

KONFERENCA KPS NA BARJU

V Črni vasi je bila jeseni leta 1938 okrožna konferenca Komunistične partije Slovenije za Ljubljano. To je bilo v hiši znanega borca in aktivista Toneta Jarca, ki se tega dogodka spominja takole: »V mojo hišo so začeli v mraku prihajati udeleženci konference. Vsega jih je bilo nekako deset. Živo se spominjam Toneta Tomišča, ki je konferenco tudi vodil, potem Rudolfa Ganzičja, Marjane Drakler in Zalarja iz Borovnice. Imen ostalih članov se ne spominjam.«

je do takrat že srečal s tovarišem Titom. Železničar Tone pa mu je dobavjal tudi literaturo, letake, pri tem pa je moral skrbno paziti, da je ušel strogim očem žandarjev. Posluševal se je različnih izgovorov od tega, da je Butari, ki je bil krojač, nosil šivati obleke oziroma jih dajal popravljat do tega, da je zaradi vse večje »budnosti« orožnikov odmetaval materiale skozi okno vlaka že pred signalom. Kot komunist (v vrste KPJ je stopil leta 1932) je torej moral biti previden, saj je v tistih časih vsakdo, pri katerem so na primer našli dokument KPJ, dobil tudi do dve leti zapora. »Kmalu smo ustanovili partijsko celico, ki jo je vodil Jaka Butara. Sestanke smo imeli enkrat tedensko in na njih v glavnem študijski literaturo kot je bil Rdeči prapor, Književnost, nato Ljudska pravica itd. Pravzaprav smo pozno v noč debatirali o člankih in knjigah, ki smo jih predhodno prebrali, živo pa smo se zanimali tudi za dogodke v Rusiji in za uspehe ruskih delavcev. Naše debate so se odvijale tudi po nedeljski maši pred cerkvijo, da ne bi

OHRANITI IN DOKUMENTIRATI SPOMINE

Pobude občinskega komiteja o ohranjanju in dokumentiranju spominov, delovanju KPS na območju naše občine, so na tem razgovoru naletele na ugoden odmev in razumevanje. Žal tudi sedaj ugotavljamo, da skoraj ne razpolagamo z zbranim gradivom o delovanju KPS oziroma predvojnih komunistov. Tovariši — predvojni komunisti se bodo radi, kot so sami dejali, odzvali pogovorom in pisanju za pripravo tovrstnega gradiva.

vzbujali pretiranega suma, kasneje pa še v društvih kot je bilo društvo kmečkih fantov in deklet (ki je bilo legalno) in predvsem popularizirali uspehe v Rusiji, stresali lepake in kot mladi fantje izvedli nič koliko domiselnih akcij. Ves čas smo to miselno prenašali na druge mlade ljudi prek pevskih zborov, Sokola in tako naprej. Smatrali smo, da govornico resnico in da kdor je pošten, jo sprejema in osvaja.« Zanimiva je bila ta oživitev spominov Antona Šušteršiča.

Moja življenjska smer — KPS

Tej svoji življenjski smeri je tako kot mnogi komunisti posvetil delo in ga še danes kot aktivni družbenopolitični delavec nesebično razdaja Franc Remškar. Ze v mladih letih se je nič koliko noči in prostega časa ukvarjal s vprašanjem, kam pravzaprav človeštvo plove, ali res človek ne more priti do lastne svobode in odločanja. Odgovor na to vprašanje si je pravzaprav povrnil kar sam z delom in akcijo v KPJ, katere član je postal leta 1926. Zanimiva je bila pripoved tovariša Franca o prvem delavskem gibanju na območju Ajdovšine, kjer se je kot skladiščnik leta 1921 zaposlil v tamkajšnji tekstilni predilnici. Tu je delalo 1400 delavcev, ki pa so bili slabo plačani, večkrat delali v slabih kot dobrih pogojih. »Ali res nič ne moremo, poskusimo ustanoviti vsaj sindikalno organizacijo, saj so naše zahteve in interesi enaki.« Je dejal svojim sodelavcem tovariši Franc. In res, kmalu je bila ustanovljena osnovna organizacija sindikata, v katero so se delavci vključili in počasi se je torej pokazalo, da delavci ne niso brez moči, potreben jim je nek motor, neka vzpodbuda. Tako, organizirani so, se leta 1923 s solidarnostno

stavko priključili štrajku italijanskih predilnic. Brez težav seveda ni šlo, vendar je delavce že navdajala zavest, da lahko nekaj storijo, da njihova prizadevanja niso zaman. Spominja se tovariš Franc še številnih akcij primorskih delavcev in ljudi, tromesečnega zavora v Gorici, težav z italijanskimi žandariji. ... Od leta 1926 do leta 1928 je bil v pokrajinskem komiteju KPJ za Ljubljano in nato še uspešno deloval kot predstavnik slovenske mladine na ilegalnem zboru v Zagrebu. »Brez idejnosti, brez spoznanj, do katerih se mora komunist dokopati sam, so vse besede le deklarativne, akcije ni. Dolžnost vsakega člana Zveze komunistov je, da se samostojno izgrajuje, kajti cilja ne dosežeš z materialnimi dobrinami, temveč z doživetji.« Te besede je tovariš Franc namenil slušateljem srednje politične šole, ki so ga z zanimanjem poslušali.

Rdeča organizacija

Razgovoru so se nato priključili tovariši — predvojni komunisti Anton Legiša, Stanislava Japelj in Ignac Kavčič ter skušali obuditi spomine na tista predvojna leta, ko je v Tobačnici tovarni delovala prva partijska celica na območju današnje občine. »V Tobačnico tovarno sem prišel leta 1935 sicer povsem slučajno, saj so takrat potrebovali za ekspedit tobaka v Nemčijo in Francijo večje število delavcev, vendar so vzeli samo tiste, ki so imeli družine.

Potrebovali so jih tudi kasneje in tako sem ostal v Tobačni tovarni. Tu sem začel delati s Francem Černetom, Tinetom Bulcem in Jožetom Porento. Toda kar osemnajst mesecev sem bil samo kandidat za sprejem v KPS. Takrat so bili drugačni časi. Saj sem kot kandidat dobival številne naloge, ki sem jih moral izvršiti. To je bil pravi preizkus. Leta 1939 me je v KPS sprejel Lojze Očepek. Seznanjali smo se z literaturo o nevarnosti vojne, fašizma in še mnoge druge knjige. Naša organizacija v Tobačni tovarni je bila rdeča, na njenem čelu pa je bil Lesko šek Luka. Stela pa je sedemindvajset članov. Tomc France in Jože Porenta sta bila med aktivnejšimi, slednji pa se je udeležil pokrajinske konference v Tacnu, kjer je bil tudi tovariš Tito. Zanimivo je to, da smo imeli naše politične ure na straniščih, kajti čeprav smo izdelovali cigarete, je-teh v delovnem času na delovnem mestu nismo smeli kaditi,« je povedal Ignac Kavčič.

Komunisti Tobačne tovarne so podobno kot drugod ves čas zbirali pomoč že v prvih dneh vojne, tobačne izdelke pa so našim partizanom in ilegalcem ves čas NOB skorajda redno dobavljali. Budno so spremljali dogodke v Španiji, razvoj socializma v Rusiji ... Tovariši Nace je tudi v času NOB deloval v Ljubljani kot aktivist OF, bil večkrat preganjan, zaprt in interniran.

»Kar je Partija reklak

Stanislava Japelj nam je o sprejemu v KPS in prvih začetkih njenege delovanja kot članice KPS povedala naslednje: »Posebne ideološke politične vzgoje pred samim sprejemom nisem imela. Najbrž so videli, da se precej zanimam za te stvari in tako mi je živo v spominu moj sprejem decembra meseca leta 1939, ko me je v nekem salonu v Kolesarji sprejel v KPS tovariš Dolinšek. Na sestanke smo hodili nekam na Izansko cesto. Ti sestanki so bili pravzaprav predavanja, na katerih so govorili tudi Aleš Bebler, Miha Marinko, Franc Lesko šek. Tam smo se pravzaprav vzgajali, izobraževali in nemalokrat smo odhajali domov pozno po polnoči. Skupaj s svojimi sodelavkami smo v Tobačni tovarni zbirali pomoč, ta je bila organizirana in tako pomagali v prvih dneh vojne. Natančno se spominim moje prve aretacije, bilo je

»V čem je potemtakem pomembnost ustanovnega kongresa Komunistične partije Slovenije aprila 1937. leta?

Kongres je bil v trenutku, ko je naraščajoči val imperialističnega fašizma pričel neposredno ogrožati mir v svetu, zlasti pa neodvisnost mnogih evropskih narodov, med njimi tudi slovenskega in vseh jugoslovanskih. Kongres je zrelo in realistično ocenil to situacijo in s dramatičnim poudarkom opozoril slovenski narod na smrtno nevarnost, ki mu grozi pred naraščajočim fašističnim pritiskom. Obenem je s svojo javnostjo in odkritostjo pokazal na edina možna pota in sredstva boja proti tej nevarnosti.

Še posebej pa je kongres naglasil veliko zgodovinsko odgovornost slovenskega delavskega razreda za usodo lastnega naroda in s tem tudi za usodo njegovih razrednih interesov ter revolucionarnih socialističnih smotrov. Klerikalni liberalni vrhovi slovenske reakcionarne buržoazije in z njo povezanega malomeščanstva so bili nesposobni in zaradi strahu pred ljudskimi množicami tudi niso hoteli organizirati resničnega nacionalnega odpora proti naraščajočemu pritisku fašističnega imperializma. To nalogo je lahko uresničil samo delavski razred na čelu s svojo revolucionarno avantardo. Zato jo je Komunistična partija Slovenije s svojimi kongresnimi sklepi tudi prevzela.«

(Odlomek iz referata Edvarda Kardelja na svečani seji CK ZKS 15. aprila 1967)

PRIHODA TOVARIŠA TITA NA ČELO KPJ ● 40 LET USTANOVITVE KPS ● 40 LET PRIHODA TOVARIŠA TITA NA ČELO KPJ

PREDVOJNIH KOMUNISTOV IN SLUŠATELJEV SREDNJE POLITIČNE ŠOLE PRI CK ZKS

RAJAJO IZ MAJHNIH

decembra 1941, vendar so me nato kmalu spustili. Kasneje sem bila večkrat ujeta, zaprta in mučena. Toda ostala sem zvesta načelom KPS.«

Predvojni komunisti iz Tobačne tovarne so bili v tistih časih, kot sami pravijo, veliki prijatelji, iskreni tovariši, čeprav so veliko delali in bili nemalokrat v nevarnosti, se mnogim stvarim odrekli. Toda bili so zadovoljni in srečni, ker so uspeli storiti vse »kar jim je partija rekla.«

Potrebno je vztrajati

Komunisti se v tistem povojnem obdobju tako rekoč delovali povsod, in kakšna je bila pot in aktivnost Olge Kraiger pred samim sprejemom v KPS. »Leta 1933 sem začela zahajati v društvo Delo in eksistencija, po razpustu tega društva pa sem pristopila v Zvezo delavskih žil in deklet, ki je bila levo usmerjena in je bila vodena s strani KPJ. Ve s čas sem se udeleževala akcij te Zveze, v kateri so med drugimi delovale tudi Zdenka Kidrič, Pepca Kardelj, Angela Očepek. Že v tej Zvezi in kasneje v društvu absolventov partijskih šol (mišljeni so absolventi partijskih šol v Sovjetski zvezi) sem se seznanjala z aktualnimi dogodki, delavskim gibanjem, z literaturo, pa tudi s predavanji, katerih se je udeleževalo tudi do 150 tovarišev. Takrat smo začeli tudi zbirati pomoč za španske borce v francoskih taboriščih, dvakrat smo uspeli praznovati 8. marec, organizirali smo tečaj prve pomoči ...

V tistem času so med članstvom krožile tudi okrožnice z aktualno politično vsebino in so bile zelo priljubljene in brane. Morda za zanimivost, kako radi so posegali po tovrstni literaturi delavci, naj opišem en sam dogodek. K nam je zahajal nek vajenec, ki je v prostem času v okviru Svobode igral na trobento, katero smo mu pri nas doma tudi čistili. Nekega dne mi reče: »Že nekaj tednov se mučim in potim ob prebiranju Kapitala, pa moram povedati, da skoraj nič ne razumem.«

Toda bral ga bom toliko časa, da ga bom razumel!« S tem sem hotela poudariti, da je za poglobljen študij komunista potrebno veliko vztrajnosti in potrpljenja.«

ČEBINE 1937

Ustanovni kongres KP Slovenije je bil 17. aprila 1937 na Čebinah nad Zagorjem.

Kongres je potekal v času, ko je pričel naraščajoči val imperialističnega fašizma neposredno ogrožati mir v svetu, zlasti pa še neodvisnost mnogih evropskih narodov, med njimi tudi slovenskega in vseh jugoslovanskih. Domača buržoazija — tako slovenska kot jugoslovanska — se je ta čas že pripravljala, kako bo služila novim gospodarjem, ki bodo zavladali svetu. Hkrati so vse bolj zaostrieli teror, ne samo proti partiji, ampak tudi proti sleherni akciji, ki je nameravala organizirati obrambo slovenskega naroda pred naraščajočim pritiskom. Tako so si hoteli vrhovi slovenske buržoazije že vnaprej zagotoviti naklonjenost za njene razredne in lastniške interese. Na ustanovni kongresu so sprejeli manifest KP Slovenije in izvolili centralni komite.

Priprave na ustanovni kongres Komunistične partije Slovenije je vodil Edvard Kardelj.

Težja pot?!

Zivahnosti in vsestranskega zanimanja kar ni mogel prikriti nobeden. Vprašanja in razmišljanja o tem in onem, o sami vlogi Zveze komunistov, o sestankih osnovnih organizacij včasih in danes, o pogojih ob sprejemanju v članstvo in še o marsičem je tekla beseda pozno v večer.

»Ne vem, kam bi se štel, med mlade ali med stare komuniste, saj sem bil sprejet v KPS v času NOB. Izhajam torej iz medvojne generacije. Kot mlad fant sem poslušal kadar je bila prilika in kadar je beseda manesla o Komunistični partiji. To se mi je zdelo nekaj posebnega, nekaj zanimivega. V prvem letu okupacije sem bil sprejet v SKOJ in se priključil partizanom. Živo se spominjam dneva oziroma večera marca leta 1943, ko sem bil sprejet v KPS. Približno ob poldvanajstih ponoči me je zbudil Milko Gorkšič in mi rekel, naj vstanem in se pripeljal k skupini ljudi — bili so komunisti na sestanku. Sprejeli so me v članstvo in rekli, da me sedaj čaka težka pot. Sam pri sebi sem se zopet zamislil — kaj pravzaprav je lahko še težje od tega, kar sem doživljal s partizani v gozdovih? S tem pa se je začelo tudi intenzivno politično izobraževanje. Kot komunist sem vedno, lahko rečem vse dosedanje življenje, izpolnjeval naloge oziroma obveznosti, ki mi jih je nalagala KPS oziroma Zveza komunistov.« Namestnik sekretarja občinskega komiteja Alojz Dolničar je tako s tem svojim prispevkom obogatil razgovor.

Zgledi vlečejo

Vsekakor danes živimo v svobodni, samoupravni socialistični družbeni skupnosti, ki združuje vse narode in narodnosti Jugoslavije, v obdobju medsebojno urejenih človeških odnosov z jasno začrtanim razvojem. Neprecenljiv je delež, pobuda, delo in krvavi davek jugoslovanskih komunistov, tako da naše življenje lahko poteka dostojan-

Predvojni komunisti — njihovo življenje ostaja mozaik nepozabnih preizkušenj, grenkih trenutkov in iskrenega tovarištva, doživetih v predvojni Komunistični partiji

stveno in tvorno. Pred članstvom ZK tudi danes stojijo zahtevne in odrekane polne naloge na vseh področjih, od razvoja gospodarstva do socialistično usmerjenega šolstva, urejenega zdravstva, socialnega varstva — do ohranitve miru. Vendar komunisti v tem obdobju nismo »podvrženi« strahu in trepetu, grožnjam, zatiranju. Naše skupne akcije zato potekajo in se odvijajo na drugačen način, mirneje in ne tako »sunkovito«. »Mogoče smo prav zato včasih premalo kritični in samokritični, mogoče se prav zaradi tega včasih ne zavedamo popolnoma, da je Zveza komunistov resnična zveza vseh članov in si tako po nepotrebnem nemalokrat prelagamo naloge in je morda zato naša akcija včasih premalo uteršana. Vsak komunist mora z idejnopolitičnim usposabljanjem utvarjati sam pri sebi takšen osebni odnos do ZK in njenega programa, da bo lahko kos vsaki preizkušnji, akciji.

Ne smemo pozabiti, nasprotno, delež in izkušnje predvojnih komunistov moramo ceniti, ohranjevati in upoštevati. Zavedati se moramo, da dolgoletne izkušnje obogatijo komunista,« je ob zaključku tega razgovora dejal sekretar občinskega komiteja ZKS Ljubljana Vič-Rudnik Darko Perovšek.

JANJA DOMITROVIČ

»Komunistična partija je bila zmeraj nosilka ideje humanističnega in revolucionarnega proletarskega internacionalizma kakor tudi ideje prijateljstva, ideje o revolucionarnem bratstvu in enotnosti jugoslovanskih narodov in delavskega razreda Jugoslavije v boju za družbeni napredek, socializem, demokracijo in svobodo ter enakopravnost narodov Jugoslavije. Prav to je bil duh ustanovnega kongresa, ki ga je posebej poudaril s tem, da je kot moto svojega manifesta zapisal Prešernove stih v predcenzurni varianti:

Žive naj vsi narodi,
ki dan dočakaj hrepene,
da koder sonce hodi,
ne bo pod njim sužnje glave.«

(Odlomek iz referata Edvarda Kardelja na svečani seji CK ZKS 15. aprila 1967)

Starejši in mlajši komunisti, to so vedno srečanja, ki ne tonejo v pozabo, ampak rojevajo nova spoznanja

Glasilo občinske konference SZDL Ljubljana Vič-Rudnik. Urcjata izdajateljki svet — častni predsednik dr. Josip Vidmar — in uredniški odbor: inž. Janez Cemazar, Milovan Dimitrič, Janja Domitrovič (odgovorna urednica), inž. Alojz Habjan, Janez Jagodič, Stane Florjančič, Ivo Zalar. Tehnični urednik France Anžel. Uredništvo in uprava Ljubljana, Trg MDB 7-1, tel. 23-381, int. 26, tekoči račun SDK 50103-678-51173. Rokopisov ne vracamo. Tisk tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani. Glasilo dobijo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

PREGLED PROSLAV IN PRIREDITEV

v okviru praznovanja občinskega praznika občine Ljubljana Vič-Rudnik, 40-letnice ustanovnega kongresa KPS, 40-letnice prihoda tovariša Tita na čelo KPJ, 1. maja, dneva mladosti in 85. rojstnega dne tovariša Tita

V letošnjem letu bomo združevali praznovanja 40. obletnice ustanovnega kongresa KPS, 40-letnice prihoda tovariša Tita na čelo KPJ, občinskega praznika ob dnevu ustanovitve OF, 1. maja, dneva mladosti in 85. rojstnega dne tovariša Tita.

Vse prireditve in proslave bodo več ali manj posvečene temu jubilejnemu letu, odvijale pa se bodo na krajevnih skupnostih, delovnih organizacijah, šolah ter na ravni občine.

od 19. marca do 23. aprila (vsako soboto in nedeljo) 26. marec 26. marec

Srečanja gledaliških skupin: odvijala se bodo po kulturnih domovih; prireja jih občinska ZKPO

Športno tekmovanje v streljanju, šahu in kegljanju: organizira OO ZRVS Ljubljana Vič-Rudnik

Tekmovanje osnovnih šol v atletiki: organizira TKS Ljubljana Vič-Rudnik

Udeležence letošnje občinske proslave v Rožni dolini naj spomnimo, da bodo lahko kupili spominke skodelice.

28. marec Tekmovanje v šahu za pokal maršala Tita: organizira TKS Ljubljana Vič-Rudnik

31. marec in 1. april Svečana razglasitev napredovanja v višji čin — sklic 400 nižjih oficirjev: prireja OO ZRVS Ljubljana Vič-Rudnik

2. april Tekmovanje osnovnih šol v košarki: organizira TKS Ljubljana Vič-Rudnik

4. april Manifestacija na temo SLO, ki jo prireja OO RKS Ljubljana Vič-Rudnik

8. in 9. april Delovno srečanje med občinskimi odbori ZRVS: Zagreb — Trešnjevka, Beograd — Čukovica, Skopje — III. rajon, Novo Sarajevo

od 8. do 11. aprila Šampionat znanja na temo »Tito, revolucija, mir« — organizira občinska ZPM

od 10. do 18. aprila Štafeta mladosti (lokalna): organizira OK ZSMS Ljubljana Vič-Rudnik

11. april Tekmovanje v malem nogometu, ki ga prireja TKS Ljubljana Vič-Rudnik

17. april Prežihovina — udeležba mladinske pohodne enote, brigadirjev, predstavnikov družbenih organizacij in društev ter drugih — na Preškem vrhu ob odkritju spomenika: organizira OK ZSMS Ljubljana Vič-Rudnik

19. april Štafeta mladosti — osrednja prireditev v Podpeči: organizira OK ZSMS Ljubljana Vič-Rudnik

19. in 20. april Srečanje mladih pevcev pod naslovom »Tito, revolucija, mir«, ki bo v festivalni dvorani: organizira občinska ZKPO

21. april Otvoritev partizanske ilegalne tiskarne »Podmornica«

21. april Sprejem za borbe — nosilce partizanske spomenice 1941: organizirajo skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik in družbenopolitične organizacije naše občine

KULTURNI PROGRAM NA OSREDNJI PROSLAVI V ROŽNI DOLINI

REŽISER: BOJAN MARTINEC

SCENARIJ: SERGEJ VOŠNJAK in JOŽE HUDEČEK

Sodelujejo: KULTURNI DELAVCI KS ROŽNA DOLINA, ČLANI KULTURNO UMETNIŠKIH DRUŠTEV ZVEZE KULTURNIH ORGANIZACIJ LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

Igra: GODBA MILICE

Združenim pevskim zborom dirigira: prof. CVETKO BUDKOVIČ

23. april Kulturni miting gledaliških skupin v Notranjih gorah v počastitev 40-letnice prihoda tovariša Tita na čelo KPJ, 40-letnice ustanovnega kongresa KPS, 85. rojstnega dne tovariša Tita, občinskega praznika: prireja občinska ZKPO

23. april Množično tekmovanje v krosu: organizira TKS Ljubljana Vič-Rudnik

predvidoma 25. aprila 25. april Svečan sprejem za predsednike KK SZDL: organizira OK SZDL Ljubljana Vič-Rudnik

Množično tekmovanje v streljanju z zračno puško, ki ga organizira TKS Ljubljana Vič-Rudnik

od 25. do 27. aprila Obisk bližnjih spomenikov: sodelujejo pionirski odredi — okrog 6000 pionirjev — prireja občinska ZPM

okvirno tik pred ali tik po 27. aprilu Svečana seja občinskega sveta ZSS — podelitev srebrnega znaka sindikata Slovenije: prireja občinski svet ZSS Ljubljana Vič-Rudnik

27. april Občinski praznik — osrednja proslava v Rožni dolini, kresovanje na sam predvečer — med drugim udeležba vseh mladih in organiziran prihod vseh mladinskih pohodnih enot

od 27. do 30. aprila Pohod mladinske pohodne enote po poteh borb in zmag: organizira OK ZSMS Ljubljana Vič-Rudnik

konec aprila Srečanje mladih literatov in recitatorjev — skupno s Pionirskim domom v festivalni dvorani

konec aprila ali v začetku maja Srečanje lutkarskih skupin

30. april in 1. maj Kresovanje na Rožniku, ki se bo tako kot vsako leto nadaljevalo še naslednji dan s tradicionalnim srečanjem delovnih ljudi našega mesta: organizirajo skupno občinski svet ZSS Šiška, Center, Vič-Rudnik; rajanje mladine ob praznovanju 1. maja, ki ga prireja OK ZSMS Ljubljana Vič-Rudnik

od 4. do 14. maja Kurirčkova pošta, ki bo potekala po območju naše občine: organizira občinska ZPM

3. maj Pohod ob žici okupirane Ljubljane: organizira TKS Ljubljana Vič-Rudnik in občinska ZPM, ki bo sodelovala na tem pohodu s pionirskimi odredi

7. maj Pohod po poteh partizanske Ljubljane, ki ga prireja OK ZSMS Ljubljana Vič-Rudnik

11. maj Tekmovanje v odbojki in košarki, ki ga prireja TKS Ljubljana Vič-Rudnik

od 14. do 21. maja MAK teden in Srečanje mladih delavcev: organizira OK ZSMS Ljubljana Vič-Rudnik

14. maj Tekmovanje v prvi pomoči v Domu srednjih šol — sodelujejo štabi za civilno zaščito iz KS in delovnih organizacij, mladina in mladi člani RK: prireja OO RKS Ljubljana Vič-Rudnik skupno z občinskim štabom za CZ

od 16. do 21. maja Teden športa za osnovne in srednje šole: organizira TKS Ljubljana Vič-Rudnik

18. maj Tekmovanje gasilcev — pionirjev: prireja občinska gasilska zveza

od 1. marca do 25. maja Slavnostne seje osnovnih organizacij ZK na temo 40-letnice ustanovnega kongresa KPS, 40-letnice prihoda tovariša Tita na čelo KPJ, občinskega praznika ob dnevu ustanovitve OF, 1. maja, dneva mladosti in 85. rojstnega dne tovariša Tita

do 25. maja Slavnostna seja občinske konference ZKS Ljubljana Vič-Rudnik — slavnostni sprejem v ZK in razstava na to temo v avli zgradbe skupščine občine

v maju Potujoča likovna razstava na temo letošnjih jubilejev KPS in KPJ

NAGRADE

Ob občinskem prazniku bo tudi letos občinska skupščina podelila nagrade in priznanja za posamezne uspehe na področju gospodarstva, samoupravljanja, kulture in telesne kulture in drugih družbenih dejavnosti. Za razliko od prejšnjih let bodo letos poleg priznanj in denarnih nagrad do 10.000 dinarjev podeljevali tudi nagrade v obliki umetniških del trajne vrednosti.

25. maj Sprejem pionirjev v ZSMS — osrednja prireditev bo v kino dvorani Vič: organizira OK ZSMS Ljubljana Vič-Rudnik

Osrednja telesna kulturna prireditev ob dnevu mladosti in 85. letnici rojstva maršala Tita: organizira TKS Ljubljana Vič-Rudnik

KRAJEVNI PRAZNIKI

Ob tej priliki vas seznanjamo tudi o datumih krajevnih praznikov naše občine, ki se bodo odvijali v mesecu aprilu in maju, to je v času letošnjih osrednjih praznovanj!

GOLO-ZAPOTOK	19. marec
MILAN ČESNIK	27. april
VIČ	27. april
DOBROVA	7. maj
LAVRICA	8. maj
POLHOV GRADEC	12. maj
ŠKOFIJA	16. maj
IG	17. maj
PODPEČ-PRESERJE	18. maj
KRIM-RUDNIK	21. maj

IZOBESIMO ZASTAVE!

Le nekaj dni nas loči od praznovanja občinskega praznika 27. aprila, dneva ustanovitve Osvobodilne fronte ter mednarodnega praznika dela 1. maja. Vsem tem slovesnostim pa smo vsi skupaj dolžni dati še posebno pozornost s tem, da okrasimo svoje okolje in da izobesimo zastave. Prav slednje je dolžnost nas vseh, zato vas bomo v teh vrsticah seznanili z odlokom Mestnega sveta Ljubljane z dne 4. junija 1968, ki nas tudi sedaj polno obvezuje.

Omenjeni odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ureditvi in načinu izobešanja zastav v Ljubljani zavezuje vse delovne in druge organizacije, stanovajska podjetja, lastnike oziroma upravitelje zgradb in hišnike na območju Ljubljane, da so dolžni skrbeti, da na dan državnih, republiških in krajevnih praznikov, ob posebnih prilikah pa tudi na splošen poziv pristojnega organa — izobesijo državne in republiške zastave na poslovnih in stanovanjskih stavbah. Zastave je treba izobesiti na predvečer pred praznikom, odstraniti pa najpozneje v roku 24 ur, ko mine razlog, zaradi česar so bile izobešene. Delovna ali druga organizacija oziroma stanovajska podjetje se kaznuje z denarno kaznijo od 100 do 1.000 din, če ne poskrbi, da so ob zgoraj navedenih praznikih in posebnih prilikah izobešene državne in republiške zastave. Prav tako so z denarno kaznijo do 100 dinarjev kaznovani posamezniki.

Poleg izobešanja zastav ob letošnjih jubilejnih praznovanj in prireditvah poskrbimo tudi za primerno ureditev okolice, čist in lep videz zelenic in drugih nasadov, odstranitev kakršnihkoli odpadkov.

VOZNI RED

posebnih avtobusov na dan občinskega praznika 27. aprila, katerega bomo letos praznovali v Rožni dolini.

št. avtobusov	čas odhoda	začetna postaja	SMER VOŽNJE
1	8.15, 9.15	Polhov Gradec	Dvor — Dobrova — Rožna dolina
1	8.15, 9.15	Horjul	Zaklanec — Dobrova — Rožna dolina
1	9.00	Dobrova	Rožna dolina
1	8.00, 9.00	Preserje	Podpeč — N. gorice — V. gorice — Brezovica — Rožna dolina
1	8.00	Rakitna	Kozarje — Rožna dolina
1	8.30	Tomšelj	Iška vas — Ig — Ljubljana
1	8.00	Knej	Rob — Zapotok — Golo — Ig — Ljubljana — Rožna dolina
1	8.00	Karlovača	Slevica — Velike Lašče — Turjak — Škofljica — Rožna dolina
1	8.00	Velike Lašče	Turjak — Škofljica — Ljubljana — Rožna dolina
1	8.00, 8.45, 9.30	Škofljica	Rožna dolina

Povratak ob 13. uri

PRIČAKAJMO ŠTAFETO MLADOSTI

Štafeto mladosti, simbol bratstva in enotnosti, bomo letos sprejeli v naši občini 19. aprila ob 16. uri pri vasi Breg na meji z občino Vrhnika. Mladinke, mladinci, pionirji in drugi, bodo nosili štafeto palico s pozdravi in čestitkami tovarišu Titu ob njegovih 85. letnici čez Podpeč, Jezero, Ig do Škofljice, kjer bo predana mladini grosupeljske občine. Osrednja prireditev ob sprejemu štafete bo v Podpeči, kjer bodo štafeto sprejeli s pesmijo in priložnostnim kulturnim programom, nad 40 mladih iz osnovne šole Preserje in iz krajevnih skupnosti pa bo sprejetih v ZSMS.

Kljub kratkemu času, ki nam je na razpolago za nošenje štafete — vsega skupaj le 40 minut — bo za mlade iz krajev ob trasi sprejem štafete mladosti velik dogodek, na katerega se že sedaj intenzivno pripravljajo.

—mg—

ŠPORTNO TEKMOVANJE ZRVS V POČASTITEV OBČINSKEGA PRAZNIKA

V soboto, dne 26. marca 1977 je občinski odbor ZRVS organiziral že 6. tradicionalno tekmovanje v počastitev občinskega praznika. V letošnjem letu je bilo poleg tradicionalnega tekmovanja v streljanju še tekmovanje v kegljanju in šahu, vseh udeležencev pa je bilo 210.

Skupaj se je udeležilo:
Streljanje: 19 šestčlanskih ekip (13 ZRVS in 6 DPO)
Kegljanje: 18 tričlanskih ekip (12 ZRVS in 6 DPO)
Šah: 8 tričlanskih ekip (7 ZRVS in 1 DPO)
V streljanju so udeleženci tekmovali iz treh vrst orožij in to: vojaške polavtomatske puške, brzostrelke in pištole.

Doseženi rezultati v streljanju:

- OO ZRVS Trnovo — 262 krogov
- OO ZRVS Krim-Rudnik — 248 krogov
- OO ZRVS Horjul — 244 krogov itd.

Kegljanje:

- OO ZRVS Brdo-Vrhovci — 1509 kegljev
- OO ZRVS Vič-Kozarje — 1507 kegljev
- OO ZRVS Horjul — 1494 kegljev itd.

Od občinskih družbenopolitičnih organizacij je 1. mesto zasedla ekipa občinskega sveta ZSS s 1647 keglji, 2. mesto ekipa občinske konference ZSMS s 1602 keglji in 3. mesto ekipa občinske skupščine s 1454 keglji.

Šah:

- OO ZRVS Kozarje
- OO ZRVS Škofljica
- OO ZRVS Trnovo itd.

Na koncu odigranega turnirja med ekipami se je šahistom pridružil še naš znan šahist Parma Bruno, ki je tudi naš član ZRVS in je odigral simultanko na 11 ploščah. Rezultat igre pa je bil 10 dobljenih in 1 nerešena partija.

NA GOLEM

VAJA ZA KRAJEVNI PRAZNIK

Sovražnikovi oddelki so se ob 15.30 pričeli pomikati iz smeri Velikih Lašč in Kureščka proti vasi Golo. Hitro so prodrli v vas in pričeli požigati. V tem trenutku je stopila v akcijo gasilska enota. Iz štaba civilne zaščite za krajevno skupnost Golo-Zapotok, ki je bil nameščen v gasilskem domu na Golem, so hitro prihajala povelja. Tri trojke iz enote za prvo pomoč so hitele reševati ranjence. Pol ure kasneje je bil ogenj pogašen, ranjenci preskrbljeni. Tako je potekala vaja mladinske pohodne enote Šerčerjevega bataljona in enot civilne zaščite Golo-Zapotok, v soboto 19. marca.

Na ta dan pred 35 leti so v pobočja pod Kureščkom prilezli Italijani. Zagorele so vasi Golo, Skrilje, Zapotok, Visoko, Rogatec, Selnik, plameni so zajeli tudi kočjo pod Kureščkom. Prebivalci Golega so se odločili, da bodo letos praznovali krajevni praznik nekoliko drugače kot običajno. Vaje civilne zaščite se je udeležilo preko sto občanov, med njimi je bilo kar 60 mladincev, ki so vključeni v pohodno enoto Šerčerjevega bataljona. Vajo so ocenili kot zelo uspešno.

S harmoniko na čelu, s pesmijo na ustih so mladi prikorakali pred gosilski dom na Golem, kjer je komandant podal raport predsedniku krajevnih skupnosti Alojziju Kraljiču. Potem pa v vrsto za pravi vojaški pasulj. Po obilnih porcijah fizola so mladi pričeli z rajanjem, v svoj krog so pritegnili tudi starejše in rajanje je bilo tako pristrčno in veselo, kakor v prvih dneh svobode pred 32 leti.

Zvečer so na proslavi nastopili Rajko Koritnik in Zlata Ognjanovič, ki ju je na klavirju spremljal pianist Andrej Jarc. Krajinjani pa niso čakali le na sodelovanje od zunaj. Zavihali so rokave in pokazali, kaj znajo. Tako so se mladi iz Škrlj predstavitvi občinstvu z enodejanko Podlaga zakonske sreče, ki je požela velika priznanja med gledalci. Moški pevski zbor, v katerem so pevci iz Škrlj in Golega, je zapel tri pesmi, mladi pa so pripravili tudi nekaj recitacij.

Na vaji in proslavi so bili med drugim prisotni tudi predsednik skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik Vili Belič, nekdanji komandant Šerčerjeve brigade Bojan Polak-Stenka delegaciji Šerčerjeve in 10. ljubljanske brigade, predstavniki občinskih odborov ZZB NOV in ZRVS ter drugih družbenopolitičnih organizacij v občini, prišlo pa je tudi 6 miličnikov kadetov — delegacija šole Sekretariata za notranje zadeve za miličnike kadete iz Tacna, ki je lani pomagala graditi vodovod na Golem.

Ivo Brečič

PRVONAGRAJENEC ZALOŠKA CESTA — 15. APRILA 1920

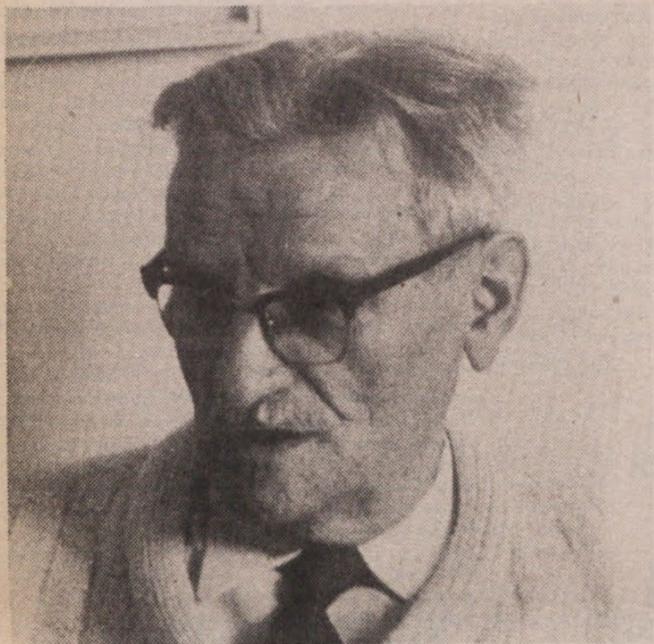
15. aprila 1920. leta se je začela splošna stavka jugoslovanskih železničarjev. Stavka ni bila slučajna, ampak posledica organizirane borbe jugoslovanskih železničarjev za boljše in sprejemljivejše pogoje dela železničarjev.

Pa si za trenutek oglejmo nekaj zgodovinskih dejstev, ki nam bodo vsaj v grobih obrisih pokazala ozadje aprilske stavke.

Takoj po prvi svetovni vojni so železničarji spoznali, da se morajo, če hočejo doseči ureditev neznosnih delovnih pogojev in izboljšati svoj gmotni položaj, združiti. Že v decembru so sklicali konferenco, in ustanovila se je Splošna železničarska organizacija Jugoslavije. Tako se je 49.000 jugoslovanskih železničarjev združilo v enotno organizacijo, ki je tedaj pomenila najmočnejšo delavsko zvezo v Jugoslaviji. Da je bila organizacija res enotna in so v njej prevladale napredne sile, zlasti komunisti, se je izkazalo 20. julija 1919. leta, ko so se železničarji pridružili dvodnevni splošni stavki v podporo madžarski rdeči republiki, ki so jo prav v teh dneh napadle romunske in francoske kolonialne čete. Prav ta stavka je preprečila »bratsko pomoč« Pašičeve vlade romunskim in francoskim četam pri strmogavljanju madžarske rdeče republike.

Obenem se je nadaljeval boj za pravice železničarjev. Pogajanja med vlado in železničarji so se začela 6. oktobra 1919. Že pred tem so si železničarji sami uvedli 8-urni delavnik, kar je seveda pogajanja še zaostriilo. Kljub temu so zmagali železničarji, saj so 24. oktobra 1919 sestavili »protokol sporazuma«. Problem je bil le ta, da tedanji minister Milorad Drašković sporazum podpiše. Sledil je daljši »dopust« Draškovića v Parizu, »protokol sporazuma« pa je končno podpisal njegov namestnik Anton Kristan.

Vendar so oblasti sporazum izigravale. Posledica tega izigravanja je bila stavka, ki se je začela 15. aprila in so se ji solidarno priključili kovinarji in rudarji.

Anton Šušteršič-Tine

Sledil je krvavi 24. april na Zaloški cesti v Ljubljani. Takole se ga spominja Anton Šušteršič-Tine, ki se je kot 17-letni fant udeležil delavskega pohoda na Zaloški:

»Zbrali smo se pri stari remizi na Zaloški cesti. Priključilo se nam je delavstvo in železničarji, ki so prišli iz Most. Odšli smo proti mestu. Stavko in demonstracije so vodili komunisti. Na mestu, kjer je sedaj spomenik, nam je nadaljnjo pot preprečil kordon vojske. Prve vrste, v katerih so bila dekleta in žene, so spustili mimo. Potem je počil strel, sledile so prave salve. Med njimi je bila tudi mati z majhno deklico v naročju. Še danes se spominjam, da je punčka imela dolge plave lase. Strel jo je zadel v glavo tako, da ji je odneslo vrhnji del glave. Nekdo je pobral črepinjo z dolgimi lasmi in jo položil na količek ograje ob cesti.«

Na Zaloški je tistega dne padlo 17 žrtev, 75 železničarjev pa je bilo ranjenih. Letos bo ob Zaloški cesti osrednja slovesnost jugoslovanskih železničarjev, združena s proslavo 40-letni ce KPJ, 40-letnico prihoda tovariša Tita na čelo partije in 85-letnico maršalovega rojstva. Slovesnost bo 15. aprila s pričetkom ob 11.30. uri. Železničarji vabijo vse delovne ljudi, da se jim tako, kot pred 57 leti, pridružijo na Zaloški cesti.

MARKO PIRJEVEC

SREČANJA SAMOUPRAVLJAVCEV SO KORISTNA VTISI S »CRVENOG BARJAKA«

»Še za časov stare kraljevine Srbije je bilo to, kot so nam povedali. Tedaj so bile nekakšne volitve in delavci so spet zmagali. Tedaj je buržoaziji zavrela kri in so delavce razgnali. Delavci so zahtevali svoje pravice in korakali skozi Kragujevac z rdečo zastavo, na kateri je pisalo »Samouprava«. V počastitev tega dogodka in kot stalen spomin prirejajo v Kragujevcu že deset let srečanja klubov samoupravljalcev iz celotne Jugoslavije pod nazivom »Crveni barjak«, nam je povedal eden izmed udeležencev letošnjega srečanja, predsednik kluba samoupravljalcev občine Ljubljana Vič-Rudnik IVAN PREBIL.

»Pri takšnem srečanju si človek nabere vtisov za poln pehar. Važne pa so pridobljene izkušnje, saj je vsak nekaj novega predlagal, vsak je imel kako posebno, kak doživetje, ki ga lahko uporabimo tudi drugi.

Sam sklic v Kragujevcu, torej poziv k sodelovanju, se mi zdi izredno dobro zastavljen. Takšna srečanja so zelo pozitivna tudi s te strani, ker naletijo na širok odmev med ljudmi. Ideje, ki so tam popularizirane, se širijo po celotni državi, pronicajo v vsak delovni kolektiv.

Samo srečanje je bilo bolj podobno kongresu kot pa zboru. O organizaciji in pripravljenosti organizatorjev je mogoče govoriti le v superlativih. Res je čutili, da so ti ljudje s srcem pri stvari, da so večkrat bolj zagnani kot pri nas.

Iz Slovenije nas je bilo 33, ki smo sestavljali delegacijo na tem zboru, ki je imel kot osrednjo točko razprave zakon o združenem delu.

Ob tem srečanju pa je človek včasih malce razočaran, ko vidi, da smo v Sloveniji ponekod za korak za ostalimi. Pri nas še vedno nimajo vse občine klubov samoupravljalcev, čeprav je tudi res, da jih skoraj povsod, kjer jih še ni, pripravljajo. Za moje pojme tudi ni prav, da iz Slovenije na ta zbor ni šel nihče izmed znanstvenih delavcev, saj so iz drugih republik prišli številni doktorji znanosti, strokovnjaki za obravnavana področja. Iz naše republike pa žal ni

Ivan Prebil

bilo nikogar. Da pri nas še ni toliko klubov samoupravljalcev je verjetno krivo tudi mišljenje, ki je bil prisotno ponekod v začetku, češ da so to nekakšne druge delavske univerze.

Slovenci bi bili lahko bolje pripravljeni, vendar se nismo uspeli pripraviti, ker smo dobili vabilo še dva dni pred sklicem in gradivo šele v Kragujevcu. Tako za priprave ni bilo časa razen ponoči pred razpravo.

Delegatov nas je bilo okoli 600, z gosti pa skoraj tisoč. Glede na takšno obsežnost smo delali v petih komisijah. Jaz sem delal v teoretični komisiji, vendar nisem sodeloval v razpravi. Težko je, veste, saj je v moji skupini razpravljalo 17 doktorjev znanosti.

Referatov in to dobrih ni manjkalo, saj jih je bilo 87 v dveh dneh. Segli so na področje od same organiziranosti do dohodkovnih odnosov. Govorili smo o kreditih, bankah, obrestnih merah in še in še.

Prihodnje leto mislim, da bomo tudi mi v Sloveniji bolje pripravljeni na to pomembno srečanje. Posebno pomembno bo srečanje v prihodnjem letu tudi zato, ker je predsednik pripravljalnega odbora tovariš Kardelj. To zagotavlja, da bo zbor tako na teoretični kot praktični ravni in rezultatih, dobljenih iz razprav, prvovrsten.

Mislim, da moramo biti resnično v prihodnje Slovenci bolje pripravljeni, da bomo lažje posegali v diskusijo. Gradivo moramo dobiti prej, da ga bomo lahko preučili in se pripravili. Čeprav je naš klub povsem na prostovoljni bazi, medtem ko imajo ponekde profesionalne tajnike, bomo posvetili veliko časa in pozornosti pripravi.

Ne zdi se mi slaba tudi ideja povezovanja, o kateri smo govorili. Nismo za organ povezovanja na ravni republike, ker se bojimo, da bi delo postalo preveč forumsko, temveč za sodelovanje kot srečanja, kot izmenjava mnenj itn.«

nam je povedal Ivan Prebil.

MILOVAN DIMITRIČ

SAMOUPRAVLJAVCI V ILIRIJI

Klub samoupravljalcev občine Ljubljana-Vič-Rudnik je pripravil v tovarni Ilirija predavanje o dohodkovnih odnosih. Predavanje je moč oceniti kot uspešno, nedvomno tudi zaradi zanimivosti obravnavane tematike. »Tema dohodkovnih odnosov je zanimiva za vse,« nam je o tem povedal predsednik skupščine kluba samoupravljalcev viške občine Ivan Prebil. Že na prvem predavanju, ko so bili le predsedniki delavskih svetov in še nekateri predstavniki iz delovnih organizacij, je bilo izredno veliko udeležencev, kar kaže na zanimivost obravnavanega. Tedaj sicer ni bilo razprav, saj so večinoma postavljali le vprašanja, vendar so tedaj udeleženci izjavili, da si žele številnejših srečanj, na katerih bi lahko izmenjali mišljenja. V tem smislu tudi sedaj pripravljajo predavanja, na katerih pa prihaja vedno bolj do razprav, saj je premagano načelo poslušanja in molčanja, ki je prevladalo v začetku. Tako je bilo tudi na sestanku v Iliriji.

M. D.

PRVONAGRAJENEC JECELJ

Nagrado je dobil za uspehe na področju obrti in malega gospodarstva

Naš sogovornik FRANC JECELJ je znan številnim gospodarstvenikom po celotni republiki, posebej pa ga poznajo v vseh tistih malih delovnih organizacijah, ki so podobne obrti ali so obrtne organizacije, komunalnih organizacijah

Franc Jecelj

in delovnih organizacijah, ki jih štejejo med malo industrijo. Vse to področje malega gospodarstva, kjer res vsak kolektiv ne pomeni sam zase veliko, vsi skupaj pa zelo veliko (so namreč številni), pozna Franca Jecelja kot dolgoletnega direktorja Poslovnega združenja obrti, komunale in male industrije. Na tem področju je naredil namreč veliko.

Franc Jecelj je zato dobil letos prvo nagrado, ki jo podeljujejo vsako leto za posebne delovne uspehe na področju gospodarstva in samoupravljanja za področje obrti, komunalne in male industrije.

Predsednik komisije Jože Oreškovič pravi: »Komisija je sama sklenila predlagati dolgoletnega direktorja združenja za nagrado. Mislimo, da je naredil res veliko, saj smo ga pred leti hoteli predlagati celo za Kraigherjevo nagrado, pa je tedaj sam odklonil takšno kandidacijo.

Prvonagrajenec Franc Jecelj dela na področju obrti že 17 let in je dosegel lepe uspehe. Še kot direktor obrtnega podjetja KIP Ljubljana je zabeležil lep uspeh, ko je uspel to podjetje kot prvo v Jugoslaviji registrirati za zunanjo trgovino. Tako je dosegel, da danes izdelujemo v Sloveniji dimnike, ki smo jih prej uvažali. O tem, da je spravljal KIP iz razsula na zavidljivo raven, sploh ni treba govoriti, saj je splošno znano.

Enako lahko trdimo za združenje. Ko je leta 1971 prevzel Jecelj združenje je bilo tik pred propadom, saj je životarilo le od članarine. Bruto dohodek se je če pogledamo indeks v času od leta 1971 do danes, povečal na 2205! Skoraj neverjetno, a resnično! pravi Jože Oreškovič.

Jecelj pa je v tem času posebej razvijal zunanjo trgovino, službo varstva pri delu, ekonomsko službo in seveda tudi notranjo trgovino. Komisija se je odločila za nagrado tudi zato, ker je Jecelj z aktivnim in zavestnim delom vplival na splošen razvoj obrti, še bolj odločilno pa na razvoj združenja in pripeljal do tega, da uživa združenje danes ugled in da mu je omogočen nemoten in hiter razvoj.

Čemu ste posvečali največ pozornosti? smo vprašali nagrajenca.

»Trudil sem se, da bi segli prek meja. Zato smo šli na sejme v tujino, navezali smo stike s slovenskim gospodarskim združenjem v Trstu in slovensko organizacijo v Celovcu. Seveda pa nismo pozabljali tudi na domači trg, saj smo razstavljali na sejmih v Sloveniji in tudi po Jugoslaviji. Odpri smo celo poslovalnico v Beogradu, ki pa žal še ne daje pričakovanih in zelenih rezultatov. Treba bo vložiti še dodatno delo. Skušali smo si vedno pridobiti prostor pod soncem tudi v merilu države.

Precej pa so nas ves čas ovirali slabi poslovni prostori. Zato smo se odločili za gradnjo novih, ki bodo gotovi v prihodnjem letu.

Mislim, da je treba povedati ob tem to, za kar sem se ves čas tudi bori, da moramo premagati v družbi miselnost, da so mala podjetja nekaj nepotrebnega ali komaj potrebnega, da so nepomembna itn. Nasprotno. Pogledajte, kdo ustvarja višji dohodek na delavca: mali ali veliki. Na malega pa vedno gledajo vsi nekako od strani, čeprav se je v zadnjem času že precej spremenilo. Treba bo še veliko delati, da bi dosegli, da se bo tudi malo gospodarstvo še intenzivneje in širše vključevalo v delitev dela in tako tudi nekaj ustvarjalo v našem gospodarstvu,« nam je povedal Franc Jecelj.

Čestitkam ob nagradi se seveda pridružuje tudi naše uredništvo.

MILOVAN DIMITRIČ

OB 40-LETNICI VODOGRADBENEGA LABORATORIJA MAJHNI, A POMEMBNI

Zaokrožene obletnice predstavljajo priliko, da se spomnimo minulih let delovanja neke organizacije in se skušamo zagledati nekoliko v bodočnost. Tokrat pa bomo govorili še o neki posebnosti, Vodogradbeni laboratorij, ki stoji nasproti kopališča Kolezija ob Haydrihovi ulici, praznuje letos že 40. obletnico svojega obstoja. Med slovenskimi inštituti so le redki, ki se lahko postavljajo s tako starostjo.

Zamisel za ustanovitev hidravličnega laboratorija v Ljubljani je 1933 dal takratni profesor za vodne zgradbe ing. Ciril Žnidaršič, predstojnik inštituta za vodne zgradbe na Tehnični fakulteti univerze. Glavni pobudnik dela v novoustanovljenem društvu za izgradnjo je bil mladi asistent ing. Milovan Goljčev. 20. februarja 1937 je bila otvoritev provizorija Vodogradbenega laboratorija in delo prvega jugoslovanskega tovrstnega laboratorija je steklo. V novoustanovljeno so se preselili šele 1948. leta.

V štiridesetih letih so dokončali 388 nalog, med katerimi je kar 93 odstotkov modelnih raziskav, pri čemer nismo upoštevali manjša dela in začasna in delna poročila. Največ so preiskovali hidrotehničnih objektov, med katerimi je bilo kar 167 energetskih.

Zadnja posebnost med preiskavami je raziskava termične polucije Savske hladilno vodo za jedrsko elektrarno v Krškem. Posebna ogrevalna naprava s kotlom za 450.000 kalorij (toliko kot v manjšem stanovanjskem bloku) s posebnimi mešalci vode in stabilizatorji, ki omogočajo natančnost vzdrževanja temperature na 0,1 stopinjo Celzija, daje pretok 6,6 litra na sekundo vode ogrete za 13 do 14 stopinj nad normalno savsko vodo. Tudi za evropske razmere ima ta naprava izredne dimenzije. Obenem je to tudi najdražji model (stal je 2.400.000 dinarjev), ki so ga doslej izdelali v Vodogradbenem laboratoriju. To je bil tudi največji model, saj je bil dolg 110 metrov in so morali zaradi tega še dokupiti teren.

V veliki večini je laboratorij, ki se preživlja le z zunanjimi naročili in nitu drugih dohodkov, delal za domače naročnike. Kljub temu pa so prek Metalne Energoprojekta in Rudisa v 20 primerih sodelovali s preiskavami v tujini. Tako so bili poleg Evrope še na Bližnjem in Srednjem Vzhodu, severni Afriki, Novi Zelandiji, Gvineji in Peruju.

Največ zaposlenih so imeli 1954. leta. Takrat je bilo zaposlenih poleg direktorja še sedem inženirjev, danes pa jih je le pet. Seveda vseh del ne bi zmogli sami in na pomoč jim večkrat priskočijo zunanji sodelavci predvsem iz HUGO FAGG. Poprečna starost kadra za delo na modelih pa že žal dolgo časa ne ustreza več.

In kakšne imajo načrte za prihodnost? Ob že nekajletnem razmišljanju o njihovi bodočnosti se je porajala misel o razširjevanju dejavnosti oziroma združevanju s sorodnimi institucijami. V zadnjem času je to razmišljanje spet padlo z željami in namerami drugih strani vodnega gospodarstva. Prav v zadnjem času se postopoma izoblikuje potreba in tudi že namera za osnovo vodnogospodarskega inštituta s širokim obsegom dejavnosti z vseh področij vodnega gospodarstva. Prepričani so, da je tu mesto tudi Vodogradbenemu laboratoriju kot zaključene celote z vso dosedanjjo dejavnostjo in fiziognomijo, kjer bo imel vso možnost nadaljnega obstoja in razvoja.

NA SEJI OBČINSKE SKUPŠČINE ZA JARO KAČO — IZ NAŠEGA ŽEPA

Samoupravna interesna skupnost za uresničevanje desetletnega programa izgradnje cestnega omrežja mesta Ljubljane ni v svojem poročilu kritično obravnavala dolgega in predragega odločanja o trasah in izvedbi posameznih objektov, so menili predstavniki izvršnega sveta na seji zbornega odbora in zbora krajevnih skupnosti skupščine občine Vič-Rudnik, ki je bila 22. marca. Ugotovili so tudi, da je stanovanjski problem prebivalcev podrtih hiš mnogokrat cokla hitrejšemu razvoju. Samoupravna interesna skupnost republiška skupnost za ceste bi morali zato pravočasneje kot doslej poskrbeti za nadomestna stanovanja.

Karlovški most, obvoznica, Tržaška in Dolenjska

Gradbeno dovoljenje za novi Karlovški most so izdali 11. oktobra lani, istočasno pa so z Gradisom tudi sklenili pogodbo o gradnji mostu, ki naj bi ga dokončali do septembra letos. Dela trenutno potekajo po predvidevanjih, trenutno pripravljajo temeljne pilote. Poleg tega mostu, katerega gradnja se je dolgo časa zavlačevala, je na Viču v desetletnem programu predvidena še gradnja obvoznice in obeh vpadnic.

V trasi mestne obvoznice na odseku Črnuče—Tomačevo—Dolgi most so šele določili osnove za pridobitev zemljišč. Trasa južne obvoznice na odseku Dolgi most—Rudnik je spremenjena. Premaknjena je v smeri proti barju na rob stanovanjskih sosesk, trenutno pa je v izdelavi idejni projekt ter študija upravičenosti gradnje. Delegati občinske skupščine so sprejeli tudi odlok o spremembah in dopolnitvah GUP za potek mestne obvoznice Črnuče—Tomačevo in Šmartinska cesta—Dolgi most. Na odseku Podutik—Dolgi most naj bi nova trasa potekala zahodno od naselij Brdo in Vrhovci. Po planu iz leta 1966 naj bi namreč potekala vzhodno od obeh naselij.

Idejni projekt za štiripasovnico brez vmesne zelenice od Trga MDB do mestne obvoznice v dolžini 2,8 km je bil izdelan že aprila 1974. To pa je tudi vse, čeprav naj bi se gradnja končala najkasneje do dokončanja avtoceste Ljubljana—Vrhnika. Do takrat torej jame na Tržaški ostanejo.

V zvezi z Dolenjsko cesto je izvršni svet predlagal, naj bi pospešili dokončno in popolno rekonstrukcijo. Uredili naj bi čimprej avtobusna postajališča, kolesarske steze, pločnike, priključke lokalnih cest...

Kam z viškom posojila

Viška občina je pri vpisu posojila za ceste od planiranih 24 milijonov dinarjev »kvote« presegla le-to za 8,4 milijona dinarjev, to je za 35 odstotkov. Delegati so na seji sprejeli predlog za uporabo viška vpisanega posojila za ceste ljubljanskih občin. Z viškom naj bi na Viču zgradili podvoz med Tržaško in Gregorinovo ter razbremenilo cesto Cesta v Mestni Log—Peruzzijska, Jurčkova pot z izgradnjo mostov prek Ljubljance in Malega grabna.

Težave s cenilci nepremičnin

V poročilu javnega pravobranilstva SR Slovenije o pomanjkljivostih v zvezi s cenitvami nepremičnin in poročilu o delu mestnega javnega pravobranilstva Ljubljane za preteklo leto, ki ga je podal Nikola Dimitrovič, mestni javni pravobranilec, je poudaril predvsem težave zaradi neuskajenosti zakonov o nepremičninah in srečevanju s cenitvami, ki so nezanesljive, netočne, strokovno nesolidne in včasih tudi v kar očitnem nasprotju s predpisi. Zato so delegati vseh treh zborov sprejeli predlog o imenovanju komisije iz vrst delegatov, ki bi pregledala komplete zakonov o nepremičninah ter dala ustreznim organom pobude za uskladitve in spremembe obstoječih zakonov. Delegati so se tudi strinjali s predlogom, da naj bi sodne cenilce v bodoče imenovali po podobnih kriterijih kot sodnike porotnike.

IVO BREČIČ

Poročili

Delegati vseh treh zborov občinske skupščine so na skupnem zasedanju poslušali informacijo o stališčih IK P CK ZKJ o aktualnih družbenopolitičnih vprašanih družbenega in ekonomskega položaja v Jugoslaviji. Na seji so dobili tudi informacijo o stališčih izvršnega sveta skupščine občine v zvezi z izgradnjo primarnega plinovodnega omrežja v Ljubljani.

Celodnevna šola

S 1. marcem prehaja na novo obliko življenja in dela — celodnevno šolo — podružnična šola Črni vrh nad Polhovim Gradcem. Tak sklep je sprejela skupščina na predlog osnovne šole Dolomitski odred Polhov Gradec. Sredstva za delovanje celodnevne šole bo zagotovila izobraževalna skupnost občine Vič-Rudnik. Od prvega do četrtega razreda obiskuje podružnično šolo 46 učencev, ki imajo enozmenny pouk v dveh oddelkih.

Imenovanja

Komisija naj bi poleg spremljanja izvajanja zakona o združenem delu pravočasno opozarjala na posamezne pojave in pomagala iskati konkretne oblike pomoči povsod, kjer bi to bilo potrebno, so poudarili delegati ob ustanavljanju in imenovanju komisije za spremljanje izvajanja zakona o združenem delu, ki jo bo vodil predsednik zbora združenega dela občinske skupščine dr. Desan Justin.

Anton Bregar, sicer načelnik oddelka za družbene službe in splošne zadeve pri skupščini občine Vič-Rudnik, je postal novi član občinskega izvršnega sveta.

Delegati so sprejeli tudi predlog komisije za volitve in imenovanja ter kadrovske zadeve k imenovanju žirije za podelitev priznanj in nagrad občine Ljubljana Vič-Rudnik, ki jo bo vodil dr. Rudolf Obračunč, sicer član predsedstva OK SZDL.

Po osnovnem razpisu so delegati na prosto delovno mesto ravnatelja osnovne šole Polhov Gradec imenovali Jožeta Praprotnika.

Soglasje k imenovanju so dali delegati tudi za tajnika samoupravne skupnosti socialnega varstva Vič-Rudnik Marjana Brunca in Milene Smole za tajnika občinske skupnosti otroškega varstva in kulturne skupnosti.

TELEFON V BONIFACIJI

Delavci PTT podjetja Ljubljana te dni vneto rijejo po vrtovih in ob robu ulic Malči Beličeve, Tomažičeve in Tbilisijske. Hišni sveti v blokih ob tej ulici že nekaj časa brezuspešno zahtevajo rešitev telefonskih težav nekaj tisoč prebivalcev v soseski Bonifacija. Na voljo imajo namreč le eno javno telefonsko govornico, ki pa je mnogokrat zaradi preobremenjenosti pokvarjena.

Vse prebivalce lahko razveselimo z novico, ki smo jo zvedeli na PTT Ljubljana TOZD Telekomunikacije. Telefonsko omrežje bodo priključili sredi leta. »Telefonske številke,« so še dodali poštarji, »pa bomo skušali zagotoviti vsem na tem območju, ki bodo to želeli.«

POPRAVEK

V našem prispevku »Kureček ne rabi nasilnežev«, objavljenem v zadnji številki glasila, se praviloma glasi Franc Železnik mlajši in ne tako, kot je bilo objavljeno.

delegatsko življenje med nami

SISTEM AKTIVNEGA PRISPEVANJA K ODLOČITVAM

Decentralizacija in demokratizacija odločanja v našem samoupravnem socialističnem sistemu je zajela tudi področje skupne porabe, kjer odslej delovni ljudje in občani prek svojih delegatov na skupščinah SIS samostojno odločajo, v kolikšnem obsegu in na kakšni ravni bodo zadovoljevali svoje skupne potrebe. Kako uspešno delujejo SIS, zlasti samoupravna zdravstvena skupnost občine Ljubljana Vič-Rudnik, je govoril predsednik skupščine samoupravne zdravstvene skupnosti naše občine, delegat regionalne in republiške zdravstvene skupnosti ANTON DOLNIČAR.

»V primeri s prejšnjim proračunskim financiranjem skupne porabe pomeni odločanje o skupni porabi prek SIS kvaliteten korak naprej. Delegatsko odločanje o ravni zadovoljevanja skupnih potreb predpostavlja vsestransko in plodno sodelovanje delegatov z bazo, od koder naj bi prišle pobude in predlogi. Vendar temu ni tako. Baza se še vedno premalo zaveda, da tisti denar, ki ga delovni ljudje odvajajo za skupno porabo pomeni njihov standard. Torej sredstva uporabljena za te namene nikakor niso izgubljena ali nekoristno porabljenaa. Le delovni ljudje s svojim delom ustvarjamo sredstva in del le-teh namejnajo za naš družbenih standard.

Delo samoupravnih interesnih skupnosti še ne teče kot bi moralo, vzrokov za to je več. Aktivnost delegatske baze je premajhna. Ravno iz baze naj bi prihajale informacije o potrebah občanov, le-te bi delegati na skupščinah SIS prehtali in se samoupravno dogovorili, katerih nalog se bodo najprej lotili. Baza bi se morala bolj zavedati pravic, ki ji gredo, premalo sodeluje pri odločanju, pa tudi vse premalo informacij zahteva od delegatov in občinskih organov. Na drugi strani pa, ko gre za velike akcije, kot je primer odločanje o samoprispevku II v Ljubljani, so se občani in delovni ljudje zavestno odločili ZA na osnovi izčrpnih informacij o poteku gradnje objektov prvega samoprispevka in načrta graditve drugega samoprispevka.

Anton Dolničar

Nekateri delegati neodgovorno sprejemajo to svojo funkcijo, ker se bodisi ne udeležujejo sej, bodisi ne preštudirajo gradiva, zato so na sejah neaktivni in predstavljajo le številko, ki pripomore do sklepčnosti. Gradivo za seje je običajno preobsežno in preveč strokovno podano, tako da zavoljo te pomanjkljivosti včasih trpi razprava.

Kljub vsem objektivnim in subjektivnim težavam, ki se postavljajo na pot, samoupravna Zdravstvena skupnost dokaj uspešno premaguje vse zapreke, kar kažejo tudi rezultati. V letu 1978 bo pričela viška zdravstvena skupnost skupno z regionalno zdravstveno skupnostjo in sredstvi drugega samoprispevka z razširitvijo zdravstvenega doma Vič, ki sedaj dela v skrajno težkih razmerah. Zdravstveni dom Vič bo z razširitvijo pridobil otroški dispanzer, dispanzer za pljučne bolezni in dispanzer za medicinska dela.

Ena glavnih pomanjkljivosti zdravstvene skupnosti je ta, da vse delo, ki naj bi ga opravil tajnik, pade na predsednika. Delo v SIS zahteva kontinuiteto, ker samo dobra seznanjenost s problematiko zagotavlja tudi uspeh pri delu.

Vzrok, da družbeni standard caplja za potrebami, je mačehovski odnos proračunskega sistema do zadovoljevanja teh potreb. Vse predolge se je zanameralo to vrsto porabe, zato naenkrat ne bo možno zapolniti vseh vrzeli, ki so nastale v toku preteklih let, potrebe so velike, sredstev pa ni nikoli preveč. Prispevne stopnje ne bo mogoče povišati, ker bi s tem preveč obremenili gospodarstvo. Po mnenju predsednika Dolničarja je eden od vzrokov za takšno stanje tudi neproporcionalno razmerje med osebnim in družbenim standardom.

Osnovno zdravstveno službo bo potrebno okrepiti in razširiti. Zlasti v naši občini, ki je površinsko zelo obsežna. V krajih, ki so bolj oddaljeni od Ljubljane, bo potrebno ustanoviti ambulante, če jih še ni, obstoječe pa bolj opremiti, da se bo zmanjšal pritisk na zdravstveni dom na Viču in tudi na Klinični center, da bodo tja prihajali le pacienti, ki so potrebni kliničnega zdravljenja.

Z delom obeh delegacij v Utensili i, kjer je zaposlen, je predsednik Anton Dolničar zadovoljen, ker delegati redno obveščajo delavce o svojem delu in sprejetih sklepih, prisluhnejo pa tudi predlogom, ki prihajajo iz njihovih vrst. O pomembnih točkah dnevnega reda, če to zadeva poslovanje delovne organizacije ali pravice delavcev v njej, razpravlja tudi delavski svet Utensilie in stališča posreduje delegatom. Nezadovoljen je le z delom komunistov, ki se po njegovem mnenju premalo vključujejo v družbeno dogajanje, čeprav bi morali biti v prvih vrstah boja za nove samoupravne socialistične odnose.

Kot optimist, vendar ne brez osnove je sobesednik Dolničar prepričan, da se bo delegatski način odločanja razvil v sistem, kjer bo vsak delovni človek in občan videl svoje mesto in aktivno prispeval k odločitvam, saj ravno na čimvečji decentralizaciji odločanja temelji naš samoupravni sistem.

F. PREŠEREN

IN MEMORIAM

JOŽE KOŽELJ

Zdi se mi, kakor da je minilo le nekaj dni od tedaj, ko sva se srečala na Tržaški cesti. Rahlo sklonjen je šel na sestanek ZRVS ne zavedajoč se, da je to njegovo poslednje srečanje s svojimi tovariši in prijatelji. Kljub bolečini, ki jo je občutil, se je na njegovem obrazu še vedno pojavil tisti nasme, ki je bil tako značilen zanj. Iz njegovih besed pa je bilo čutiti bolest in utrujenost, čeprav jo je skušal prikriti. Tedaj nihče ni pomislil, da se za tem, pa čeprav utrujenim nasmehom, skriva bolečina, ki jo poraja kal smrti, katera se z vso naglico bohota, kljub njegovi neizmerni volji, katero se ji je upiral in kljuboval verujoč, da jo bo premagal. Toda klonil je, sredi dela, sredi svojih tovarišev, ki so ga čakali, da se vrne, saj so ga neizmerno spoštovali in cenili.

Komaj 17 let mu je bilo, ko je bil skupaj z družino izseljen v taborišče na Rabu, kjer so ga ločili od njegovih domačih in ga odpeljali v taborišče Renici. Takoj po prihodu v taborišče se je priključil internancem, ki so organizirali štrajk z namenom, da tako dosežejo boljše življenjske pogoje. Tudi kasneje je sodeloval pri mnogih organiziranih akcijah taboriščnikov, vse do kapitulacije Italije, ko je skupaj s 14 tovariši odšel v domovino in se vključil v NOB. Po osvoboditvi je kot aktivni oficir JLA prevzemal odgovorne naloge ter se kot načelnik upokojil.

Kot upokojen major se je takoj vključil v družbenopolitično delo, najprej na Kočeljevem, od leta 1964 pa v krajevni skupnosti »Milan Česnik«. V sedanjih mandatni dobi je bil delegat v Zboru delegatov KS »Milan Česnik« in predsednik kadrovske komisije pri ZRVS »Milan Česnik«. Poleg tega je deloval tudi v samoupravnih organih »Slovenijašport«, kjer je bil zaposlen in ne nazadnje, bil je predsednik lovske družine Rakovnik in predsednik disciplinske komisije LD Krka.

Bil je nosilec več odlikovanj in priznanj, med njimi: orden za vojaške zasluge s srebrnim vencem, medalja za vojne zasluge, medalja za hrabrost in druge.

Tak je bil Jože Koželj, zato je toliko težje verjeti, da je sredi dela in sredi mnogih načrtov za vedno odšel od nas, star komaj 52 let.

Za vse nas, ki smo ga poznali, bo spomin nanj ostal nepozaben.

EMIL MOČIVNIK

DELOVNA AKCIJA

DELOVNA MLADINA KOPLJE KAR VES DAN, LOPATE, KRAMPI IN MOTIKE, SKAČEJO TJA V DAN.

EDEN PELJE, DRUGI »ŠTIHA«, DA JIM POT CURLJA, VSAK KOZARČEK SOKA SPIJE IN NA DELO SE PODA.

TO JE NAŠA AKCIJA, VEDRA IN VESELA, VSAK POHVALO BO DOBIL, KO BO KONEC DELA.

S to pesmijo Ljube Kovačič iz 4. a razreda osnovne šole VIČ smo podnaslovili zgornji posnetek z delovišča pri tej šoli. Tu namreč že nekaj dni teče uspešna delovna akcija učencev, učiteljev in staršev za ureditev okolice.

OBISKALI SMO ENO NAJVEČJH DELOVNIH ORGANIZACIJ V NAŠI OBČINI TOBAČNO TOVARNO LJUBLJANA

ZAHTEVE PO PRAVIČNOSTI, VEDNO OBRODILE SADOVE

TOBAČNA TOVARNA LJUBLJANA JE DELOVNA ORGANIZACIJA, KI ZDRUŽUJE OSEM TEMELJNIH ORGANIZACIJ: TOZD PROIZVODNJA, TOZD PRODAJA, TOZD BOSANAC (ORAJŠE NA SAVI), TOZD DUVAN (SENTA), TOZD DUVAN (ČAČAK), TOZD TOBAK, TOZD TORBICA, TOZD EPID.

TTL kot celota zaposluje 2086 delavcev.

Poprčni osebni dohodek v TTL je 3575 din, v Prodaji 4613 din, Tobaku 3575, OSP 4671, Epid 4210, Čačak 2537, Orajše 2317, Torbica 3056. Proizvodnja 3575 din Duvan Senta 3518 din.

Tobačna tovarna je bila ustanovljena 13. marca 1871 v stari Cukrarni, danes pa ima prostore v občini Ljubljana Vič-Rudnik v Tobačni ulici. Dejavnost teh temeljnih organizacij združenega dela vključuje tako pridelavo kot tudi proizvodnjo in prodajo tobačnih izdelkov.

Na barikadah revolucije so stali vedno v prvih vrstah. Že več kot sto let, od tistega 13. marca 1871, ko je bila ustanovljena TOBAČNA TOVARNA LJUBLJANA. Delavci, predvsem so bile to delavke, ki so izdelovale cigarete, so že od tedaj nosile v sebi željo po spremembah, nosile so glas revolucije, glas zahtev po boljsem in lepšem življenju, ne pa po takem, na kakršno so bile obsojene delavke — »cigararce«, kot so jim pravili.

»Sod smodnika« v središču Ljubljane...

Zato je plamen upora tlel že pred prvo svetovno vojno še v času Avstroogrške. V stari Jugoslaviji se je razresel v ogenj. Delavke TTL so dajale temu predelu Ljubljane in sploh celotni Ljubljani posebno obeležje, v okvirih teh zdov je bilo vedno čuti dih revolucije, dih zahtev po pravičnosti, ki bodo slesne ali prej izbruhnile in ki bodo prinesle nekaj boljšega, novega. Ta stara tovarna, tovarna s tradicijo, delavci v navadam industrijskih delavcev je vedno vivala oblastnikom strah. To je bil vedno sod smodnika v samem

Posnetek iz razgovora s predstavniki TTL

Med prvimi uresničili ustavne spremembe

Vse družbene spremembe, ki so približevale delavcu odločanje, ki so mu omogočale popolno upravljanje s tovarno, vse so naletele na plodna tla v TTL. Zato so bile v TTL med prvimi uvedene ustavne spremembe, med prvimi so se organizirali po novih določilih, ki so delavcu omogočile neposredno odločanje.

V TTL je tako, to vedo vsi. Vedo, da tam ni strahu pred šefi, da si še noben od šefov ni mogel, niti poskusil ni, dovoliti česa takega, kar je bilo v posameznih drugih kolektivih reden pojav. »Takega bi mi hitro nesli ven in to kar skozi okno. Še vedel ne bi, kdaj se znašel na cesti,« mi je rekel ob obisku v TTL eden starejših delavcev.

Kako je danes v TTL? Kakšni so ekonomski temelji, ki so pogoj za bodoče? So v ekonomski bazi uveljavljeni novi odnosi?

Pomočnik generalnega direktorja in strokovnjak za komercialno BOJAN SIMONIČ: »Splošno znano je, da smo že takoj po vojni skušali našo proizvodnjo povezati s prodajo. To je očitno v naših številnih povezovanjih, tudi poslednji integraciji s podjetjem Tobak. Mi smo že od nekdaj težili k temu, da bi povežali industrijo s trgovino. In red leti pa smo sklenili iti še dalje in razširiti to do proizvodnje. V nas kompleks smo vključili tako proizvajalca tobaka, kot predelovalca in izdelovalca izdelkov, kot tudi potrošnika. Že davno smo tako razširili pojem reprodukcijjskih kompleksov. To kar drugje šele sedaj v skladu z ustavnimi spremembami skušajo uveljaviti ali enako.

Vloga in pomen TTL danes

Kaj pomeni TTL v Jugoslaviji in končno tudi v Evropi?

»Dietz naše tovarne v Jugoslaviji je izražen v številki 18,8 odstotka proizvodnje tobačnih izdelkov. 98 odstotkov tega predstavlja popularna cigareta »Filter 57«, ki jo kadil pri nas vsak peti in pol kadilec. Mi proizvedemo 7,6 milijarde cigaret letno. Če povem kot primerjavo, da je bila celotna proizvodnja vse starojugoslovanske cigaretnice industrije (to je bila tedaj ena najmočnejših industrijskih panog) 9 milijard pove to že veliko. Deset let nazaj smo proizvajali na zaposlenega tri milijone cigaret, danes pa 15 milijonov. Petkratno skoraj! Danes upravlja s strojem, ki je vreden pol stare milijarde, ena sama delavka. Najnovejši stroj proizvede v sekundi 60 cigaret, največji pakirni stroj pa zapakira 6 zavitek cigaret v eni sami sekundi!« pravi Bojan Simonič.

Modernizacija proizvodnje dosega visoko stopnjo

Avtomatizacija je dosegla v TTL res že izredno visoko razvojno stopnjo. Istočasno pa že načrtujejo novo, gradili bodo novo tovarno. Tudi razgovor z delavci kaže, da oni sami menijo, da je nujno iti v modernizacijo, da je treba držati korak z najboljšimi razviti na svetu. To preizkušanje moči je očitno tudi na drugih področjih.

Direktor TOZD Proizvodnja ing. FRANC ZADNIKAR: »Praktično se lahko merimo po izvirnosti strojev že z najboljšimi razviti v naši državi.

Zunanost zgradbe Tobačne tovarne

»Vzemimo primer Filter 57«

»Vzemimo primer Filter 57« — to je pogosto slišano besedilo, ko govorimo o kvaliteti. Cene so odstopno, torej precej nad našo proizvodnjo. Revolucionarnost naših delavcev torej še vedno ni zamrla, saj iščejo nove oblike in imajo še vedno tisti »delavski občutek«, občutek za pravilno, tisti občutek delavstva, ki je našel zakonito osnovo v ustavnih spremembah, ki je našo družbo popeljal v višjo razvojno stopnjo samoupravnega socializma.

Spominjam pa se še ne tako daljne preteklosti, ko smo morali zaradi takšne organizacije požirati očitke, češ da hočemo monopol in da je proizvodjalca in trgovca povezovali neumnost. No, pa to je bila le zavist.

Model organizacije in povezovanja TTL je postal vzor za organizacijo tobačne industrije v celih državah. V Čmi gorci so se organizirali po ljubljanskem modelu, v Srbiji so na isti poti in na Hrvaškem pripravljajo enako.

»Na podlagi skupnih vlaganj in proizvodnje z nemškimi partnerji, TTL izdeluje cigareto Astor, istočasno pa izvažata tobak nemškemu partnerju.

V TTL so že velikokrat razmišljali o izvozu Filter 57. Direktor TOZD Prodaja VLADO PERSOL pravi: »Izvažati je v bistvu težko. Vročina je več, kljub vsej modernizaciji, da bi šla sedaj kam drugam, kjer stavnost ne dohajamo porabe, kjer bi morala sklanjati glavo in normalnih mesecih to še ne bi zmoremo, medtem ko dnevnemu potrebo. Vse, človek ima rad zaostajamo za nekaj milijonov evrov, ret, narašča pa potrebnja prava vse samoupravne pravice zagotovi, 57. Radi bi vsem ustregli, vendar smo kot delati ne moremo. Ko bo to tovarna, bomo lahko zadovoljni potrebe. Vemo, da bi si vsako leto vsako sezono pridobili številne kupce, ki sedaj segajo po drugih rešitvah, ker mi ne zmoremo naravnost. Poznani so nam tudi primeri turistov, ki nakupujejo več sto cigaret Filter 57 in ga nesejo v svojo državo kljub težavam na mejnih carinah.

Drugi vzrok, zaradi katerega našo šamo odhod v tujino, je pomanjkanje denarja. Za plasma na zahodni rabilo recimo 10 milijonov dolarjev za reklamo. Kje naj jih pa vzamemo? To zmorejo velike firme, zabodimo pa ne. Da bi pošiljali na slepo recimo vagon cigaret v Francijo, čakali kaj bo, to je pa prevelik tveganje.

Kot tretji važen vzrok pa je, da dvoma ta, da države vedno ščitijo visokimi carinami svojo domačo tobačno industrijo.«

»Razširitev zmogljivosti — naša naloga«

TTL je sedaj v Jugoslaviji na drugem mestu, lahko pa se bo vzpenjala prvo, če bo povečala zmogljivosti. Tudi začno v TTL graditi novo tovarno. Pomočnik generalnega direktorja za razvoj ing. JANEZ BARIČEVIC: »Eno leto bomo gradili novo tovarno. Računamo, da bomo bili delati v njej leta 1979. Nova tovarna je nujnost tudi zaradi pogojev dela. V sedanji stavbi ni mogoče obvladati delovnih pogojev. Repot temperatura sta naša stalna naravnost. Nova tovarna nam bo omogočila delovne pogoje in tudi možnosti za nadaljnji razvoj.«

»Novi tovarni bodo dajali še večji delež kakovosti. Zato bo treba povečati strokovno usposobljenost delavcev in kvalifikacijsko strukturo. TTL imajo namene, da bi dosegli, da ne bi imeli niti enega, ki ne bi imel vsaj kvalifikacije.

Mesto, ki ga je zavzela cigareta »Filter 57«, je v državi nesporno. Najbolji konkurent zaostaja za njo vsaj za polovico. Ta cigareta slavi svoje dvajsetletnico obstoja. Lepo je, ki ga ne kaže pozabiti, saj gre o najpopularnejšo jugoslovansko cigareto.

V TTL bodo posvečali v prihodnosti več pozornosti kvaliteti. Konkurenca s cenami tu ne pride v poštev, saj je vse uradno določeno, ker je za vpliv države, ki se vedno pozira na cene cigaret, ki se vedno pozira na cene cigaret. Edini povezovalni organ — poslovno združenje tobak namreč ne funkcionira, bi moral in nima vpliva kakršen koli bi moral imeti.

»Vzdržati s TTL smo svojo proizvodnjo prilagodili prodaji v naših trgovinah,« je povedal direktor TOZD Torbica ERNEST ZAVEC. »Naš program je sedaj predvsem usmerjen v izdelavo drobne galanterije. Tako smo sedaj povsem vključeni tudi po načinu proizvodnje.«

»Skrb za delavca na prvem mestu«

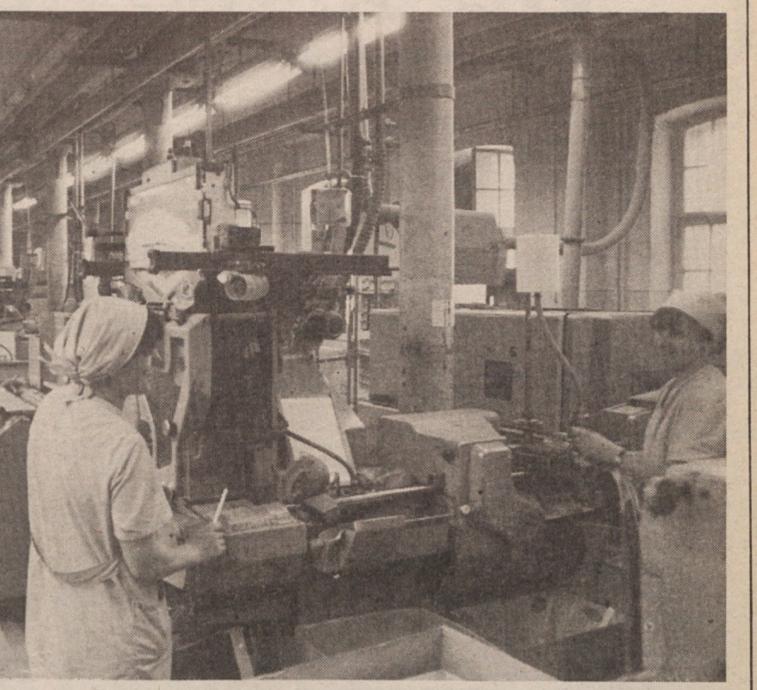
V TTL pa ob vseh prizadevanjih za čim večjo in čim boljjo proizvodnjo še vedno postavljajo na prvo mesto predvsem skrb za delavca. Pa ne mislimo tu le na izobraževanje ob delu, ki je izredno podpirano in zaščiteno, lahko rečemo celo forsrirano na tak način, da pošiljajo ljudi v šole z delovnega mesta, ampak je tudi interna šola in vrsta izobraževalnih oblik.

Vodja splošnega sektorja OZD TTL BOJAN BURNIK: »Dejavnost

»Proizvodnja je modernizirana«

imamo organizirano na vseh področjih. Imamo lastno gasilsko četo, ki ima dolgoletno tradicijo, stoletno. Smo tudi eni redkih, ki imajo svojo organizacijo rdečega križa, ki dosega zelo dobre rezultate. Še cela vrsta drugih dejavnosti je, ki jih drugje ne spravijo v kaki celni občini skupaj, mi pa jih imamo. Zveni kot hvala, vendar je resnica in zakaj bi torej molčali. To je rezultat prizadevanj naših delavcev, ki ne mislijo le na pravočasen prihod in odhod z dela, ampak vodijo tovarno in dejansko samoupravljajo, pa tudi organizirajo vse dejavnosti.

»V reševanje stanovanjske problematike smo vložili precej. Pred dvema letoma smo kupili 52 stanovanj, do leta 1980 pa čimo še 50. Mislim, da krijemo tri četrtine potreb,« nam je povedala vodja delegacije SIS ELIČA VERBIČ. »Dajemo pa tudi kredite in sodelujemo s SIS za stanovanja. Za stanovanja izločamo

Proizvodnja je modernizirana

»Druženopolitične sile aktivne«

ALBINA SODJA, sekretarica sindikalne konference: »Pred leti smo dobili srebrno odliko OF, kar je nedvomno lepo priznanje. Sindikat moramo organizirati še na ravni OZD, ker je sedaj le po TOZD.«

Vodja delegacije v zboru združenega dela ANGELCA KEJŽAR: »Materiali so našim večkrat pretežno pristopni, pa tudi težave so s sestanki zaradi izmen, vendar le uspevamo.«

STEFAN STRELEC, predsednik skupnega delavskega sveta: »Mislim, da imajo pri nas delavci resnično možnost odločanja in da je njihov vpliv odločilen in dokončen.«

PAVLE ZDEŠAR, sekretar OZK proizvodnja: »V Ljubljani imamo tri osnovne organizacije ZK, drugod pa še druge. Našo prodajalci,

»Dobro je, ko se delavci sami organizirajo«

»Dobro je, ko se delavci sami organizirajo,« pravi ZDEŠAR. »Delo ZK pri uvajanju delegatskega sistema je bilo pri nas več kot leto dni. Bili smo vzor za razprave o zakonu o združenem delu, pa tudi vzor za integracijo.«

Tudi mladi delajo v TTL marljivo, čeprav so včasih težave kadrovske narave, ker je veliko zaposlenih žensk, ki si ustvarjajo družino in težko še politično delujejo tako kot bi želeli,« pravi ZDEŠAR.

Kaj naj zapišemo ob koncu zapisa o tej revolucionarni tovarni? Morda geslo, pod katerim je pred šestimi leti potekala proslava 100-letnice Tobačne tovarne Ljubljana: »Kar je bilo, to je okras za jutri, ki oblikuje naš obraz.«

»POGOVOR JE VODILA: JANJA DOMITROVIČ ZAPISAL: MILOVAN DIMITRIČ«

»VEMO, DA SE DOLGA LETA TOPLI OBROK PO SIMBOLICNI CENI (2 DIN), PA TUDI ZA REKREACIJO SKRBE. OD LETA 1947 DO 1955 SO NAJEMALI LETA PA SO SE ODLIČILI ZA NAKUP 36 GARSONJER S ŠTIRIMI LEŽIŠČI IN TO NUDILJO ZA LETOVANJA. SKUŠAJO NAJTI SKUPEN JEZIK, DA BI ZDRAVSTVENA SLUŽBA ZDRAVLJENJA POTREBNE DELAVCE NAPOTILA TUDI NA MORJE, SAJ SO IZVEN SEZONKE LETOVALNE ZMOGLJIVOSTI NEIZKORIŠČENE.«

»Vzemimo primer Filter 57«

»Vzemimo primer Filter 57« — to je pogosto slišano besedilo, ko govorimo o kvaliteti. Cene so odstopno, torej precej nad našo proizvodnjo. Revolucionarnost naših delavcev torej še vedno ni zamrla, saj iščejo nove oblike in imajo še vedno tisti »delavski občutek«, občutek za pravilno, tisti občutek delavstva, ki je našel zakonito osnovo v ustavnih spremembah, ki je našo družbo popeljal v višjo razvojno stopnjo samoupravnega socializma.

»Skrb za delavca na prvem mestu«

V TTL pa ob vseh prizadevanjih za čim večjo in čim boljjo proizvodnjo še vedno postavljajo na prvo mesto predvsem skrb za delavca. Pa ne mislimo tu le na izobraževanje ob delu, ki je izredno podpirano in zaščiteno, lahko rečemo celo forsrirano na tak način, da pošiljajo ljudi v šole z delovnega mesta, ampak je tudi interna šola in vrsta izobraževalnih oblik.

»Proizvodnja je modernizirana«

imamo organizirano na vseh področjih. Imamo lastno gasilsko četo, ki ima dolgoletno tradicijo, stoletno. Smo tudi eni redkih, ki imajo svojo organizacijo rdečega križa, ki dosega zelo dobre rezultate. Še cela vrsta drugih dejavnosti je, ki jih drugje ne spravijo v kaki celni občini skupaj, mi pa jih imamo. Zveni kot hvala, vendar je resnica in zakaj bi torej molčali. To je rezultat prizadevanj naših delavcev, ki ne mislijo le na pravočasen prihod in odhod z dela, ampak vodijo tovarno in dejansko samoupravljajo, pa tudi organizirajo vse dejavnosti.

»Druženopolitične sile aktivne«

ALBINA SODJA, sekretarica sindikalne konference: »Pred leti smo dobili srebrno odliko OF, kar je nedvomno lepo priznanje. Sindikat moramo organizirati še na ravni OZD, ker je sedaj le po TOZD.«

Vodja delegacije v zboru združenega dela ANGELCA KEJŽAR: »Materiali so našim večkrat pretežno pristopni, pa tudi težave so s sestanki zaradi izmen, vendar le uspevamo.«

STEFAN STRELEC, predsednik skupnega delavskega sveta: »Mislim, da imajo pri nas delavci resnično možnost odločanja in da je njihov vpliv odločilen in dokončen.«

PAVLE ZDEŠAR, sekretar OZK proizvodnja: »V Ljubljani imamo tri osnovne organizacije ZK, drugod pa še druge. Našo prodajalci,

»Dobro je, ko se delavci sami organizirajo«

»Dobro je, ko se delavci sami organizirajo,« pravi ZDEŠAR. »Delo ZK pri uvajanju delegatskega sistema je bilo pri nas več kot leto dni. Bili smo vzor za razprave o zakonu o združenem delu, pa tudi vzor za integracijo.«

Tudi mladi delajo v TTL marljivo, čeprav so včasih težave kadrovske narave, ker je veliko zaposlenih žensk, ki si ustvarjajo družino in težko še politično delujejo tako kot bi želeli,« pravi ZDEŠAR.

Kaj naj zapišemo ob koncu zapisa o tej revolucionarni tovarni? Morda geslo, pod katerim je pred šestimi leti potekala proslava 100-letnice Tobačne tovarne Ljubljana: »Kar je bilo, to je okras za jutri, ki oblikuje naš obraz.«

»POGOVOR JE VODILA: JANJA DOMITROVIČ ZAPISAL: MILOVAN DIMITRIČ«

Marija Černok, Draga Bratanič, Franc Makše, Marija Munda, Margareta Polajžer

OBISKALI SMO NAŠE OTROKE V REJI

ŠE ENEGA VEČ NE ZMOREM

Vas Vrba pri Prevorju ni hribovsko naselje, temveč leži na neskončni ravnini, ki se spaja tam daleč s črto Limbarske gore. Kljub temu pa so domačije razmetane in večje skupine hiš so si našle mesto le na dvignjenem terenu, kajti svet je tu vodnjak in močviren.

Bila je zgodnja jutranja ura in zdelo se je, da je vas izumrla. Kako naj le najdem Kašnikove, sem si rekel sam pri sebi, vendar dovolj glasno, da me je čulo tudi drobno dekletce, ki se je prav tedaj pojavilo z nekega dvorišča.

»A, tiste iščete, ki imajo vedno kakšnega dojenčka,« se mi je prijetno nasmehnilo in mi potem natančno obrazložilo, kako se pride do tiste hiše.

Pri Kašnikovih sem padel v pravcati nered, kajti gospodar Leopold se je kar sam lotil temeljite prezidave stanovanjskega poslopja. Pa ni bil prav nič hud, da ga motim in prijazno me je povabil v hišo. Ob topli kmečki peči se je stiskalo troje otrok in nobenega dvoma ni bilo, da so si najboljši prijatelji.

»To so pa najini,« se je nasmehnil Leopold. »Fantiček je sin Sašo in je že 7 let star, hčerki Jani pa je komaj 5 let. In to dekletce je Mirsana. Rejenka je in šele pred nekaj meseci nam jo je poslal zavod za socialno delo občine Vič-Rudnik. Saj bi mama kaj rada skrbelo zanjo, pa družina pri katerih stanuje, nima razumevanja, da bi bil otrok pri njej. O ne, na Mirsano ni pozabila in pogostokrat jo obiskuje.

Z ženo Marijo se pač trudiva, da dekletce ne bi bilo zapostavljeno in upava, da nama to tudi uspeva. Saj ji skušava dati vsaj košček toplega doma pa tudi srca, česar žal ne more biti deležna od lastnih staršev.

Kašnikovi se ukvarjajo z rejništvom že več kot enajst let. Sprva Leopold in Marija nista imela svojih otrok in odločila sta, da zato vzameta tuje v rejo oziroma ga celo posvojita. Še danes se spominjata svoje prve rejenke Branke iz Šiške in čeravno je minilo že skoraj dvanajst let, ju dekletce pride pogostokrat obiskat, pa tudi njena mamica, ki je Kašnikovima hvaležna za skrbstvo, ko ni mogla imeti svojega otroka pri sebi.

Pa Lejčka, te sploh ne moreta pozabiti, čeravno je poteklo od tega že vrsto let. Vse je namreč kazalo, da se Lejčkini starši ne bodo vrnili iz tujine in Kašnikova sta jo želela posvojiti. Toda starši so se vrnili in četudi sta bila Marija in Leopold nad vse vesela, da je dekletce spet pri svojih, sta vendarle občutila, kot da bi jima vzeli lastnega otroka.

Tedaj je v izbo vstopila postavna temnolasa ženska pri kakih 35 letih in tako sem se spoznal tudi z rejnico Marijo Kašnik.

»Ste prišli pogledat naše malčke,« je brez uvoda začela gospodinja. »Da, imamo še eno, Milena ji je ime. Odraslo dekle pri 16 je in tudi njo so nam priporočili na Viču. Res pa je, da se je Mirsana znatno bolj navezala na našo kot Milena, saj sva Mirsano dobila v rejo še zelo mlado, Mi-

Rejnica Marija iz Vrbe pri Prevorju meni, da so pogoji za uveljavitev rejniške pokojnine preostri.

Vsi se imajo radi. Sin Sašo in sestra Jana sta to nazorno pokazala, ko sta malo 6-letno Mirsano objela v svoji sredini.

lena pa je bila tedaj stara že enajst let. No, ja, pa sta obe dekletci prijetni in ubogljivi, le razumeti morava, da je Milena v tistih »norih« otroških letih in zato je malo vihrava in preživahna.

Ne smete pa misliti, da skrbiva za otroke zavoljo tistih 1100 dinarjev, ki jih dobiva od socialnega skrbstva. Otroke imava pač rada in takšne revčke še prav posebno.

Seveda sem Marijo povprašal tudi, če je zadovoljna, ker vse kaže, da bodo rejništvo všteli v pokojninsko dobo.

»To je lepo in prav,« mi je tiho odgovorila gospodinja. »Le pogoji so preostri. Dva svoja otroka imava in še dve rejenki, pa mi verjemite, da bi tretjega, kot zahtevajo pogoji, le stežka še vzela v rejo. Kdor nima otrok, bo le stežka razumel, koliko odpovedovanja, skrbi in dela zahteva skrb za otroka.

Kmetje smo in čeravno posestvo ni veliko, bi se morala odločiti, ali posestvo ali rejništvo. In ker sem se odločila predvsem za kmetijo, vam po pravici povem, da še enega resnično ne zmorem sprejeti.«

RADO RADEŠČEK

SKUPNOST OTROŠKEGA VARSTVA

O PRAVILNIKU VARSTVA V VARSTVENIH DRUŽINAH

Želja vseh zaposlenih mater je urejeno varstvo njihovih otrok v vzgojnovarstvenih zavodih. Le-tega za sedaj ni moč zagotoviti vsem otrokom, katerih matere so zaposlene. Tudi v bližnji prihodnosti v naši občini še ne bo zgrajenih toliko vrtcev, da bi ta problem enkrat za vselej rešili, problem pa terja hitro reševanje. Zato je Skupnost otroškega varstva naše občine sklenila organizirati skupno z VVO družbeno varstvo otrok do tretjega leta starosti v varstvenih družinah. V ta namen je skupščina na marčevski seji razpravljala o pravilniku »o varstvu otrok v varstvenih družinah«, kjer so navedene pravice in dolžnosti varuhinje, VVZ in staršev, katerih otroci so v družinskem varstvu.

Varuhinja s svojim delom pridobi status delavke v združenem delu, s tem pa vse pravice, ki izhajajo iz dela. Pravilnik določa osnovne pogoje, ki jih mora varuhinja izpolnjevati, da lahko opravlja to pomembno varstveno in socializacijsko nalogo. Varuhinja in njeni družinski člani morajo izpolnjevati splošne zdravstvene pogoje, mora biti moralnopolitično neoporečna, imeti mora pravičen odnos do otrok in sposobnost za vzgojno delo in varstvo otrok in nenazadnje tudi primerne prostore, kjer bodo otroci imeli pogoje za igro in počitek.

Delegatke in delegati so imeli na vsebino pravilnika vrsto pripomb, zlasti delegatka Pedagoškega inštituta, ki je poudarila, da naj bi pravilnik določal institucijo, katere predstavniki naj bi opravili predhodni razgovor z varuhinjo, v pravilniku tudi ni določen materialni minimum, ter še nekatere druge pripombe. Tajnik te SIS je pojasnil, da ta pravilnik ni edini akt, ki ureja to problematiko, marveč obstaja tudi akt, ki določa minimum opremljenosti prostorov, kjer bodo otroci v času varstva. Tega akta delegati niso dobili v gradivu za sejo, niti jim ni bil predložen na sami seji.

Skupščina je na isti seji dala v javno razpravo osnutek predloga pravilnika o kriterijih in načinu sprejemanja predšolskih otrok v vzgojnovarstveno organizacijo. V predlogu pravilnika so opredeljeni kriteriji ter pogoji za sprejem predšolskih otrok v starosti od sedem mesecev do sedmih let v vzgojnovarstveno organizacijo. Osnutek pravilnika določa, da VVO ustanovijo komisije, ki bodo odločale o sprejemu otrok v vrtec, pa tudi o oddaji otrok v varstvo varstvenim družinam.

Določila 14. člana osnutka pravilnika bodo omogočila komisijam zavzeti enotne kriterije pri sprejemanju otrok v VVO. Prednost pri sprejemu bodo imeli otroci (če bo pravilnik v takšnem besedilu sprejet) iz nepopolnih družin, socialno šibkih družin, in družin, kjer živijo v neustreznih stanovanjih, kjer starši zaradi zdravstvenih razlogov niso sposobni vzgajati otrok, kjer sta oba starša zaposlena, kjer je v družini več otrok starih do 12 let, ter otroci delavcev, katerih delovna organizacija je sodelovala pri izgradnji VVZ.

F. PREŠEREN

AKTIVNI SEMINARISTI

Po sklepu naše občinske konference ZSMS je bil v soboto, 12. marca, seminar za referente za mladinske delovne akcije iz osnovnih organizacij ZSMS in seminar za blagajnike osnovnih organizacij ZSMS.

Skupno so se seznanili z organiziranostjo in delovanjem ZSMS. Blagajniki so se nato seznanili s svojimi nalogami — finančnem poslovanju, postopku odprtja žiro računa, poslovanja s čeki, gotovino itd.

Referenti za mladinske delavne brigade so se seznanili z namenom in vlogo MDB v naši samoupravni socialistični družbi ter konkretnimi nalogami občinske konference in osnovnih organizacij ZSMS na področju organiziranosti MDA. Seminar je bil toliko aktualnejši, ker je bil organiziran v času, ko intenzivno stopamo v priprave na MDA v letu 1977, udeleženci pa so dobili konkretne napotke za še uspešnejše delovanje na tem področju.

ANDREJ SELAN

IDEJNOPOLITIČNO DELO — OSNOVA ZA DELO MLADINSKE ORGANIZACIJE

Idejnopolično izobraževanje je eno temeljev kvaliteta dela na vsakem področju. Tako smo si tudi mladi na OK ZSMS zastavili širok program izobraževanja članov ZSMS. V izobraževanje so zajete politične šole za mlade delavce, učence in dijake, za mlade iz KS, brigadirje v letošnjih MDB, kakor tudi za pohodnike na letošnjem 5. tradicionalnem pohodu po poteh borb in zmag 77. Na teh političnih šolah se bomo mladi seznanili z osnovami marksizma, z aktualnim ekonomskim in političnim položajem v SFRJ, z metodami političnega dela ter z drugimi aktualnimi vprašanji. Javne tribune in predavanja so naslednja oblika, na katerih se mladi izobražujejo po posameznih specifičnih področjih dela. Te teme so bolj konkretne in služijo mladim za podrobno seznanjanje dela ZSMS. Tu izpostavljamo naša najpomembnejša področja življenja in dela, kot npr. LO in DS, MDA, kakor tudi področje kadrovske problematike, informiranja itd. S takim načinom izobraževanja želimo mladim podati osnove za delovanje v ZSMS oziroma v naši družbi nasploh. Zadnja oblika izobraževanja, ki se je poslužujemo, so seminarji, na katerih izobražujemo mlade, ki zasedajo vodilne funkcije v naši organizaciji — predsednike in sekretarje OO ZSMS. Skozi idejnopolično izobraževanje v letošnjem letu bomo zajeli okoli 5000 mladih iz naših OO ZSMS. Te oblike izobraževanja za našo osnovo za nadaljnje delo in vključevanje v samoupravna dogajanja v temeljnih samoupravnih celicah, saj samo idejno zrel in usposobljen človek lahko enakopravno sodeluje pri samoupravnih procesih.

MITJA ANŽUR

DELOVNA AKCIJA ZA NAJMLAJŠE

Že v zgodnjem sobotnem jutru smo se člani OO ZSMS KOLEZIJA, ob pomoči mladincev OŠ Bičevje in OŠ Trnovo že drugič udeležili delovne akcije na koncu Krimske ulice, kjer smo pomagali pri graditvi otroškega igrišča za najmlajše. Delovne akcije se je udeležilo prek 60 mladincev, kar priča, da je med mladimi vedno več zanimanja za mladinsko prostovoljno delo. Tokrat smo uredili bodoče zelenice, zasadili mlada drevesa. Starejši krajanj krimske ulice pa so uredili zaščitno ograjo okoli bodočega otroškega igrišča. Pri kopanju peskovnika pa je mladostni polet skazil dež, zato smo se domenili, da se ponovno zberemo na delovni akciji za dokončno ureditev otroškega igrišča, brž ko bo to mogoče.

MITJA ANŽUR

OB DELU KMETIJSKE POSPEŠEVALNE SLUŽBE

V skoraj vseh slovenskih kmetijskih središčih je že pred petimi leti zaživela Kmetijska pospeševalna služba. Zatorej so tudi mnoga, čisto dokaj manj donosna kmetijska posestva, znova zaživela po nasvetu kmetijskega pospeševalca in medsebojnem sodelovanju kmetijskega proizvajalca. Dobršen delež razvoja sodobne kmetijske mehanizacije so doprinesla tudi predavanja in tečaji ter razgovori s strokovnjaki širšega obsega, v organizaciji Kmetijsko tehnične komisije Mestne zveze organizacij za tehnično kulturo v Ljubljani.

Gospodam in načrtno usmerjeno kmetijstvo, četudi obrobni predelov Ljubljane, je nujno vezano na čim popolnejšo kmetijsko mehanizacijo. Zatorej kmetijski proizvajalec, čisto le iz lastnih izkušenj in nuje dela, vozi traktor in druge težje kmetijske stroje. Pomanjkljivo poznavanje vožnje, vzdrževanja strojev in še predvsem varnosti pri ravnanju s stroji pa žal terjajo vsak dan vse preveč človeških žrtev: invalidnost in smrt.

Tudi to pot je skladno s pospeševalno službo organizirala Kmetijsko tehnična komisija pri MZTOK Ljubljane tečaje o uporabnosti, vzdrževanju in varnosti pri delu s sodobno kmetijsko mehanizacijo. V tem so zajeti vsi obrobni predeli Ljubljane. V marcu letos so potekali ti tečaji v še 5 preostalih krajih viške občine.

Vsi tečaji so bili enodnevni in vsebinsko zajemajo strokovno predavanje, ki ga dopolnjujejo razgovori z vsemi udeleženci o vseh problemih, ki so vezani na delo in uporabo sodobne kmetijske mehanizacije.

SODELOVANJE S POBRATENO OBČINO

Občina Ljubljana Vič-Rudnik je 14. 2. 1977 sprejela delegacijo iz pobratene občine Lajkovac iz Srbije, me katerimi so bili tudi trije predstavniki tamkajšnje OO ZSMS Srbije: predsednik Jelič Dušan, predstavnica OO Obnova Lajkovac in predstavnik ene krajevnih skupnosti.

Delegacijo so vse tri dni obiska spremljali člani sekretariata OK ZSMS Vič-Rudnik. V gremob so jim predstavili občino, kolikor je bilo možno glede na časovno stisko. Delegacija si je ogledala potek trase pri izgradnji vodnega voda na Golem, domačijo na Črnem vrhu nad Polhovim Gradcem, kjer je razvit kmečki turizem. Naslednji dan so se seznanili s proizvodnim procesom nekaterih izdelkov tovarni Ilirija-Vedrog. Zanimiv je bil tudi dokaj podoben obseg OŠ Vič, zgrajene iz prvega samoprispevnega občanov ljubljanskih občin.

Na osnovi razgovorov, ki sta jih vodili delegaciji občine OK ZSM, so bila sprejeta nekatera stališča, pomembna za nadaljnje sodelovanje obeh občinskih konferenc:

— mnogi problemi mlade generacije, združene v ZSM, ki se pojavljajo v vsakdanji samoupravni praksi, so skupni oboima občinskima konferencama. Reševanje le teh je odvisno od razviriti posamezne družbenopolitične skupnosti;

— po mnenju obeh delegacij je potrebno še nadaljnje spremljati izvajanje sklepov III. konference ZKJ in ustvariti enotna merila za sprejemanje članov v ZSM in ZKJ;

— v prihodnje je nujno načrteje sodelovati s pobrateno občino;

— v letu 1977 bosta občinski konferenci zvezni delovne akcije Kozara 77 s skupno brigado. Prav tako bosta mladi iz Lajkovca sodelovali na V. jubilejnem pohodu Po poteh borb in zmag 77, ki bo meseca aprila let.

— na podlagi izmenjave obiskov in pogovorov bosta obe OK ZSM skrbeli za izvajanje programa sodelovanja.

Delegaciji sta se razšli v prepričanju v uspešno izvedbo skupnih nalog.

DARJA MARJANČIČ

DOM V SAMOTI

Božnarina v divjini Polhograjskih Dolomitov je ena najmočnejših posestev med hribovskimi kmetijami daleč naokoli. Več kot 69 hektarov zemlje ji pripadajo hlevu pa moka kar 8 glav govedi. Pa je to slab svet in zemlja lahko obrača le s konji, strojev pa gospodarji niti premorejo. Jožefa in Franc Božnar nimata sreče. Kmetija, ki leži na nadmorski višini 700 metrov, je skoraj popolnoma odrezana od doline. Ni vode in ni elektrike, celo pa je prevozna le za močna terenska vozila.

Jožefa in Franc sta bila nemala presenečena, ko sem obiskal. »Le redkokdaj naju kdo obišče,« je začela povor Jožefa, »kajti turistične steze so preveč oddaljene. Prepričana sem celo, da niti dobri poznavalci Dolomitov sploh ne vedo za našo hišo.«

»Pa je škoda,« se je žalostno oglašil mož. »Prepričan sem celo, da je naša Reber morda še lepši vrh od Grmali Tošča, le da je nižja in nanjo ni solidne turistične steze.«

In res sem moral priznati, da je Reber res lepa. To eden izmed tistih značilnih dolomitskih vrhov s kome stimi skalnimi osamelci, lep nazobčan greben kot list osel žage. In nisem si mogel kaj, da ne bi gospodarja povprašal, zakaj se ne oprime kmečkega turizma.

Pa je skoraj jezno vzkliknil: »Nemogoče, popolnoma nemogoče! Ni vode in ni elektrike. Cesta pa taka, da si koza lahko polomi noge. Pa tudi hiša je stara več kot 20 let in nimam denarja, da bi jo obnovil ter uredil turistične sobe po predpisih.«

»Elektriko sicer imamo,« je prekinila moža Jožefa. »Franc je kupil star agregat, ki ga poganja hudourni potok. Daje pa tako malo toka, da nam komajda zame stuje za razsvetljavo. Pa še vode je vsako leto manj upravičeno se bojiva, da bova kmalu v temi.«

»Sušno vreme je sploh lahko usodno,« se je spet oglašil gospodar, »tedaj usahne celo kapnica in vodo je treba nositi v strmino pogostokrat dol od Mačkovega gradca.«

Tri otroke imava, dve deklici in fanta. Franc se udeležuje polhograjski Žižnici, 19-letna Ani se je zaposlila v dolini le Majdka hodi še v osnovno šolo v Polhov Gradec. Pričan sem, da ne bo nihče prevzel kmetije. Otroci marajo v samoto. Pa se sploh ne čudim, saj je Gradec kot uro hoda oddaljen od nas. In to za dobrega hoda poznavalca bližnjic. Zlasti pozimi smo večkrat pozvoma odrezani. Ceste ne pluzijo in jo občasno sami zimo s konji. Pa še plazovi in snežne opasti. Pred leti nam bila Ani kmalu zmrznila, ko je zašla v snežno opast in komaj sem jo lahko še rešil.

»Pa ne le Ani, tudi Franc in Majdka,« je vzdihnila žena. »Majdki je bilo komaj 7 let, in ko je šla v dolino v šolo,

Jožefa je najbolj žalostna zaradi otrok

Franc meni, da ni v samoti

napadli sezonski delavci in jo težko poškodovali. Franc a bi nam skoraj umrl za pljučnico. Bilo je pozimi in dravnik ni mogel do nas, tako da ga je oče šele čez dober den lahko spravil v dolino. «
Občutil sem ponovno tisto žalostno vzdušje kot tolikokrat, kadar se napotim v hribovske zaselke. In na misel mi prišla stara legenda o štirih velikanih, ki so se po ustnemročilu menda skrivali v votlinah stenovite Rebri. Iskali samoto in varno skrivališče. In danes pod nazobčanimi bronki spet žive samotarji. Pa tokrat to ni legenda, to so res ljudje. Pri tem pa se sprašujem, ali zanje res ni rešitev. Pa vendarle je ena rešitev. In ta rešitev je turizem. RADO RADEŠČEK

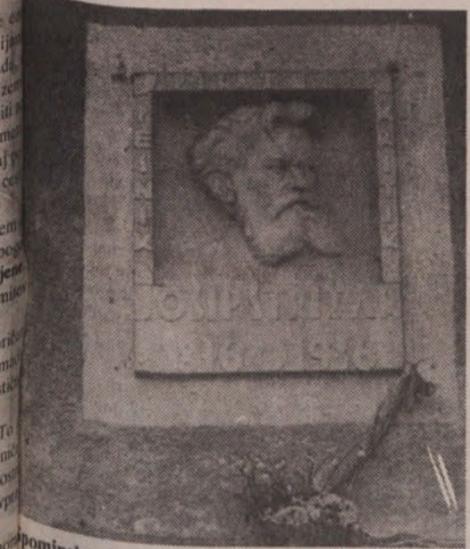
PREHOD PO KRAJIH NAŠIH PESNIKOV IN PISATELJEV

Pomlad je čas izletov, tako šolskih kot tudi turističnih. Pomlad je v tem kratkem sestavku skušal opozoriti na tiste znamenitosti, oziroma tiste kulturne spomenike, ki so v vsi občini in nemalokrat nas pot vodi mimo, ne da bi jih poznali.

Ti kraji ležijo pravzaprav v trikotju v neposredni bližini občin Lašč. V Raščici si lahko ogledamo spomenik Primožu Trubarju in Trubarjev stari mlin. Če zavijemo desno od Raščice do Kneja, pridemo v dva in pol kilometra oddaljeno vas Podsmreka — rojstni kraj Josipa Stritarja. Okoli v tej vasi je zelo urejeno. Na rojstni hiši tega slovenskega pesnika je spominska plošča, na kateri lahko pogledamo vidimo šopke svežega cvetja. Prav nasproti hiše stoji hiša, kjer se je Stritar pogosto zadrževal in pisal. Žalostno je to, da ta kašča razpada, saj je streha močno dotrajana in kot pravi sedanji lastnik, obljube se vrstijo že let, toda nihče je še do danes ni skušal popraviti in poprijeti. Verjetno je že skrajni čas, da se pristojni ali je to državna skupnost ali kulturna skupnost, že dogovorijo, do naj bi jo obnovili.

Dober kilometer hoje oziroma vožnje pa je oddaljena Retje — rojstni kraj Frana Levstika. Tu si lahko ogledamo tudi »Levstikovo lipo«, pod katero je pisatelj pisal Martina Krpana.

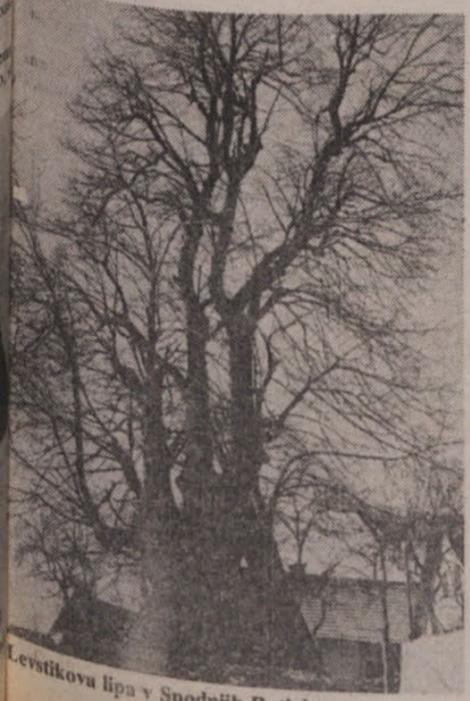
BESEDILO IN FOTOGRAFIJE FRANCE MODIC

Spominska plošča na Stritarjevi rojstni hiši

Stritarjeva kašča

Levstikova lipa v Spodnjih Retjah

PROMETNA VARNOST OTROK IN MLADINE V LJUBLJANI

PODATKI NAS ZASKRBLJUJEJO IN OPOZARJAJO

Koristi, ki nam jih prinaša motorizacija in promet, so žal, združene tudi z nevarnostmi, ki so vsak dan prisotne v obliki prometnega nezgodništva. Dnevno beremo o prometnih nesrečah, o posledicah, ki so tako hude, da zahtevajo vedno znova in znova človeška življenja, o posledicah, zaradi katerih trpi toliko ljudi, zaradi katerih se množijo vrste invalidnih in za delo nesposobnih ljudi, beremo o posledicah, zaradi katerih je vsako leto na tisoče in tisoče izgubljenih delovnih dni, ogromne družbene škode. Taka je ta temna stran našega prometnega vsakdana.

Tudi v Ljubljani, tako kot drugod pri nas in v svetu skušamo na različne načine in z različnimi oblikami ter sredstvi preprečevati to nevarno zlo sedanjega časa. Poleg vrste prometno tehničnih ureditev in izboljšav ter drugih posegov v vsakdanje prometno življenje ima zelo pomembno mesto tudi prometna vzgoja vseh udeležencev v prometu. Prometno etična osveščenost občanov pomeni zelo velik doprinos pri preprečevanju prometnih nesreč in posledic.

V našem mestu so nosilci prometne vzgojne aktivnosti občinske komisije za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v koordinaciji z dejavnostjo medobčinskega organa za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Skupščine mesta Ljubljane, ki v sodelovanju z drugimi organi in organizacijami že vrsto let deluje na področju prometne vzgoje. Uspešnemu in učinkovitemu delu z občani na področju prometne varnosti veliko prispeva tudi poznavanje prometnovarnostnih razmer in pogojev, v okviru katerih se znajdejo udeleženci v prometu. Razne analize s tega področja so najboljši pokazatelj o tem, kakšni so najbolj pogosti vzroki prometnih nesreč, o tem, ali se prometna varnost izboljšuje ali ne, oziroma kateri ukrepi bi bili najbolj potrebni, da bi se število in posledice prometnih nesreč zmanjšali.

V ta namen in zato, da seznanimo občane Ljubljane, smo pripravili kratko analizo stanja prometne varnosti otrok in mladine za obdobje preteklih treh let.

Nenehni porast motorizacije v Ljubljani in povečan priliv »zunanjega« prometa, ki pogojujeta stalno naraščanje prometnih nesreč na eni strani in nenehna prizadevanja za zmanjšanje teh nesreč na drugi strani dajejo naslednjo sliko:

Število prometnih nesreč, pri katerih so bili udeleženi otroci in mladina:

	1974	1975	1976
Bežigrad	49	74	69
Center	64	72	58
Moste-Polje	37	46	57
Šiška	68	64	77
Vič-Rudnik	68	74	85
S k u p a j :	286	330	346

Gibanje prometnega nezgodništva otrok in mladine v Ljubljani je zadnja tri leta v porastu. V letu 1976 sicer ne tako izrazito kot leto dni prej, to je v letu 1975, ko se je število nesreč povečalo kar za 44%.

Ta zelo enostavni pregled števila prometnih nesreč, v katerih so bili udeleženi otroci in mladina, nas opozarja na neke zanimive ugotovitve. Te ugotovitve kažejo, da se je število prometnih nesreč v občinah Bežigrad in Center celo zmanjšalo v primerjavi z letom 1975. Opažimo pa tudi, da se je v letih 74 in 75 prav v občini Bežigrad močno povečalo število teh nesreč, in sicer kar za 25. To je obremen največji letni porast prometnih nesreč v zadnjih treh letih na območju ljubljanskih občin.

Tako obravnavani podatki nam nudijo le splošni pregled stanja prometne varnosti otrok in mladine v Ljubljani. Zanimivejši bo najbrž podatek o tem, koliko teh nesreč so povzročili otroci sami, se pravi nastale so zaradi prometne napake teh najmlajših udeležencev v prometu. Tu so številke, razumljivo, precej manjše.

	1974	1975	1976
Bežigrad	20	46	32
Center	19	34	33
Moste-Polje	19	24	32
Šiška	33	34	37
Vič-Rudnik	37	31	44
S k u p a j :	128	169	178

Že površna primerjava podatkov obeh pokazateljev nam pove, da je tu »krivda« deljena približno pol na pol. Se pravi približno vsaka druga nesreča se zgodi zaradi napake, ki jo povzročijo otroci, oziroma v vsakem drugem primeru so za nesrečo krivi drugi, predvsem vozniki motornih vozil.

Druga zanimivost, podobna analizi prve razpredelnice, je ugotovitev, da je tudi teh nesreč manj na območju občin Bežigrad in Center. Največji porast pa je zabeležen na območju občin Vič-Rudnik in Moste-Polje.

V nadaljnji analizi izstopa podatek, ki nam kaže na precej velik porast prometnih nesreč te vrste v letu 1975 in precej manjši porast v letu 1976.

Naslednja analiza je zanimiva po tem, ker nam pokaže udeležbo otrok in mladine v prometnih nesrečah po starosti. Obravnavani so primeri nesreč, ki so nastale po krivdi otrok. Glede na tri starostne skupine so podatki naslednji:

Skupni podatki za območje ljubljanskih petih občin:

Starost:	0—7	8—14	15—18
1974	32	45	47
1975	38	44	68
1976	45	55	61
Skupaj:	115	144	176

Tudi ti podatki nam nudijo zanimiv pokazatelj, ki nam pove, da je sorazmerno veliko predšolskih otrok, ki nastopajo kot »krivci« prometnih nesreč, posebno še če računamo, da se otrok te starosti nekako samostojno giblje izven domače hiše nekako šele po 4. letu starosti. To poglavje je za starše otrok te starosti zelo zanimivo. Odkriva nam tisto, česar mnogi starši doslej niso vedeli. Vedeli ali zavedali se niso, da je promet za otroke brez potrebne in ustrezne prometne vzgoje nevaren. Prav neverjetno je, kako lahko miselno dostikrat puščamo ali celo pošiljamo naše najmlajše v prometni vrvež, kjer otrok sam ne ve kaj sme, kaj ne sme storiti, kaj je prav in kaj ni.

Drugo starostno skupino v prometnem nezgodništvu te vrste predstavljajo otroci osnovnošolske starosti. Teh je nekaj več kot tistih iz najmlajše starostne skupine. Toliko več, da se v povprečju zgodi v Ljubljani tedensko po ena prometna nesreča zaradi neprevidnega koraaka osnovnošolca.

Bolj zaskrbljujoči so podatki, ki prikazujejo sorazmerno veliko udeležbo med krivci prometnih nesreč mladino med 15. in 18. letom. Ta starostna kategorija zasluži posebno pazljivo obravnavo prav zaradi vrste činiteljev, ki v neki meri pogojujejo tako stanje. Predvsem bi tu morali jemati v obzir starostno obdobje otroka, ki teži po popolni neodvisnosti in samostojnosti v cestnem prometu, kot tudi obdobje, ko se mladina te starosti udeležuje v prometu ne samo kot pešec, ampak zelo številno tudi kot voznik. Med temi vozniki pa so zelo številni vozniki koles z motorjem in celo mopedov in ne nazadnje tudi mladi traktoristi.

V okviru take obravnave bo prav gotovo zanimivo vedeti, kakšni vzroki botrujejo prometnim nesrečam otrok in mladine.

Na prvem mestu so prometne nesreče, ki so se zgodile zaradi nenadnega, neprevidnega prečkanja ceste. Te nesreče so daleč na vrhu lestvice vzrokov. To je razumljivo, saj je otrok pešec največ. Na drugem mestu so prometne nesreče, ki so jih povzročili otroci kolesarji. Zanimivo je, da zlasti zadnji dve leti te vrste prometne nesreče po številu ne zaostajajo dosti za nesrečami otrok pešcev. Neposredni vzroki teh nesreč so: neprevidno vključevanje v promet in izsiljevanje prednosti vožnje.

Na tretjem mestu so prometne nesreče, ki so jih povzročili vozniki koles z motorjem in mopedov. Značilne napake te kategorije voznikov so podobne tistim, ki so jih povzročili otroci kolesarji, pri čemer je treba dodati še napako neprimerne hitrosti vožnje.

Temu sledijo še drugi vzroki, ki se pojavljajo v mnogo manjšem številu kot npr. hoja po nepravilni strani ceste, hoja čez cesto izven označenega prehoda za pešce, nenadna sprememba smeri vožnje in drugo.

Tolikšnemu številu prometnih nesreč otrok botruje tudi dejstvo, da se vozi s kolesom in kolesom z motorjem še vedno veliko število otrok, ki za to še nimajo dovolj izkušenj in znanja in zato tudi ne ustrezne dovoljenja.

Končno naj zapišemo še, kako drago so bile plačane obravnavane prometne nesreče. V treh letih je na cestah območja mesta Ljubljane oziroma na območju ljubljanskih občin izgubilo življenje 5 otrok, 430 pa je bilo telesno poškodovanih. Podrobnejši pregled izgleda takole:

	1974	1975	1976			
	mrtvi	telesno pošk.	mrtvi	telesno pošk.	mrtvi	telesno pošk.
Bežigrad	1	18	39	1	29	
Center		18	28	1	30	
Moste-Polje		20	21		26	
Šiška		31	33	1	35	
Vič-Rudnik	1	35	29		38	
S k u p a j :	2	122	150	3	158	

V razpredelnici so obravnavane posledice prometnih nesreč nastalih zaradi napake otrok in mladine v prometu na ljubljanskih cestah. Posledice vseh prometnih nesreč z udeležbo otrok so seveda precej večje.

Tak davek, ki ga plačujejo najmlajši ljubljanci v prometu je prav gotovo daleč prevelik. Preveč in odveč je vsaka nesreča, če pa je v njej udeležen otrok, je to še bolj zaskrbljujoče.

Zavedamo se, da tudi tako obdelani podatki prometnih nesreč in obrazložitve še ne morejo prikazati prave problematike prometne varnosti otrok in mladine. Želeli smo le predvsem na to opozoriti, opozoriti na vprašanje, kateremu moramo vsi posvetiti mnogo več pozornosti. Tu predvsem mislimo na starše, mislimo na šole in na motorizirani svet udeležencev v prometu.

V analizi so obravnavane le prometne nesreče, ki so imele za posledico smrt ali telesno poškodbo ene ali več oseb.

Marjan Metljak

ČESTITKE OB STOTEM ROJSTNEM DNEVU

7. aprila bo v krogu svoje družine, prijateljev in krajanov praznoval 100. rojstni dan JOŽE MRAVLJE iz JEZERA 6. Ob tej priložnosti se najstarejšemu občanu z iskrenimi čestitkami pridružuje tudi uredništvo Naše Komune.

Krajevna organizacija Rdečega križa Podpeč-Preserje (na fotografiji mu članica te organizacije pripenja rdeč nagelj) pa mu prav tako želi še vrsto zdravih in zadovoljnih let.

ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

OBVESTILO

Kot vsako leto bomo tudi letos organizirali v našem »Mladinskem letovišču« PACUG letovanja za šolske otroke.

Otroci bivalijo v ličnih, urejenih hišicah po skupinah, ki jih vodijo strokovno usposobljeni vzgojitelji in učitelji. Ker pa imamo plavalnega učitelja, je tudi neplavalajoči otrok v skrbnih in varnih rokah. Nad zdravjem otrok bdi medicinska sestra, ki je v stalni povezavi s terenskim zdravnikom, kuharsko osebje pa skrbi za zdravo, kalorično prehrano.

Letovanja bomo organizirali v naslednjih izmenah:

- I. izmena letovanj od 27. junija do 11. julija
- II. izmena letovanj od 11. julija do 25. julija
- III. izmena letovanj od 25. julija do 8. avgusta
- IV. izmena letovanj od 8. avgusta do 22. avgusta
- V. izmena letovanj od 22. avgusta do 5. septembra

Vse ostale informacije lahko dobite osebno ali po telefonu 22-603 na Zvezi prijateljev mladine Ljubljana-Vič-Rudnik, trg MDB 14.

ORGANIZIRAN ODVOZ ODPADNEGA KOSOVNEGA MATERIALA

Prosimo občane, da pred svojimi zgradbami ob cesti pravočasno pripravijo ves odpadni kosovni material.

V odpadni kosovni material spadajo vsi neuporabni predmeti kot so: pohištvo, neuporabni gospodinjstvi stroji, neuporabna hišna oprema (škofke, umivalniki, kadi, neuporabna kolesa itd.), embalaža in drugo.

Odvoz odpadnega kosovnega materiala za jema stanovanjske hiše, kjer je organiziran redni odvoz smeti in odpadkov.

Vsi stroški za odvoz odpadnega kosovnega materiala so vključeni v ceno odvoza smeti in odpadkov.

Komunalno podjetje »LJUBLJANA«

RAZPORED ZA OBČINO LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

- KRAJEVNA SKUPNOST KRIM-RUDNIK — 23. APRIL 1977
- KRAJEVNA SKUPNOST LAVRICA — 23. APRIL 1977
- KRAJEVNA SKUPNOST ROŽNA DOLINA — 25. APRIL 1977
- KRAJEVNA SKUPNOST VIČ — 26. APRIL 1977
- KRAJEVNA SKUPNOST KOZARJE — 28. APRIL 1977
- KRAJEVNA SKUPNOST BRDO — 29. APRIL 1977
- KRAJEVNA SKUPNOST VRHOVCI — 29. APRIL 1977
- KRAJEVNA SKUPNOST MALČI BELIČ — 4. MAJ 1977
- KRAJEVNA SKUPNOST KOLEZIJA — 4. MAJ 1977
- KRAJEVNA SKUPNOST MILAN ČESNIK — 5. MAJ 1977
- KRAJEVNA SKUPNOST TRNOVO — 6. MAJ 1977

OB LETOŠNJI REVIJI PEVSKIH ZBOROV

DOŽIVET JE,
KI NAS NAVDAJA

Karto več? so spraševali razburjeni glasovi, pa ne pred kinematografsko dvorano. Zgodilo se je v kulturnem domu Podpeč, kjer je bila revija pevskih zborov zveze kulturnih organizacij občine Vič-Rudnik. Veliko poslušalcev preprosto ni moglo v dvorano, pa ne zato, ker karte preprosto niso mogli kupiti, ampak zato, ker v dvorani ni bilo niti pediti prostora več. Zanimanje za pevsko kulturo iz leta v leto raste. Tako so se morali nekateri zadovoljiti s ponovitvijo revije, ki je bila na Barju. Tisti, ki so slišali oba nastopa, so bili mnenja, da jim ni treba obžalovati, da so slišali samo reprizo.

V na novo pobeljeni dvorani je krasil steno ob sliki maršala Tita prelep cvetlični aranžma. Na odru je viselo geslo: »S tabo v boj pojoč gremo naprej«. Zavese so bile skrbno poravnane, prva vrsta je bila rezervirana za goste, ki so jo tudi napolnili. Slovesno vzdušje je trajalo ves čas, stopnjevalo se je do vrhunca, ko so združeni zbori — polovico na odru, polovico v dvorani, saj bi oder ne prenesel obremenitve 18.000 kg (če skromno prisodimo pevcu 60 kilogramov) kot iz enega grla ob spremljavi harmonike in pod vodstvom dirigenta Ribarovića zapeli pesem TITO Rada Simonitića. Poslušalci v dvorani so se jim pridružili. Ali so se jim prisotni gostje: predsednik občinske skupščine Vili Belič, predsednik IS Martinec Franc in podpredsednik IS Janez Vrhovec, namestnik sekretarja komiteja tovariš Dolničar, ki je prispeval uvodne besede o zgodovinski vlogi in pomenu komunistične partije in predsednik vokalno glasbene komisije prof. Budković pridružili, ne vem, jasno pa je bilo razločiti glas sekretarja Mestne zveze kulturnih organizacij tovariša Branka Dobravca. »Današnji večer je bil resnično lep« je v Podpeči spregovoril zbranim zborovodjem predsednik občinske skupščine tovariš Vili Belič, sekretar občinskega komiteja, Darko Perovšek, ki je zbranim občinstvu spregovoril v Podpeči o zgodovinskem pomenu Čebinovca, žal ni slišal, da je skupna pesem na Barju izzvenela enoglasno in precizno. Prireditev je uspela, izvajalcem je bilo le žal, da velika prijateljka naših pevcev podpredsednik občinske skupščine Franc Krumberger in Radovan Gobec, ki je za Ljubljanski dnevnik prispeval laskavo oceno prireditev, nista slišala zborov tudi na reprizi.

TITO — REVOLUCIJA — PARTIJA je bilo geslo letošnje revije pevskih zborov. Zaključila se je z upanjem, da bo tudi na področju občine Vič-Rudnik nekoč stal kulturni dom, v katerem bodo na odru lahko stali vsi pevci in v kateri rega bodo lahko prišli vsi poslušalci, ki so željni glasbene kulture.

S. T.

NA VII. GIMNAZIJI

OBISK KULTURNIH
DELAVCEV

8. februar je slovenski kulturni praznik. Praznujemo ga s številnimi proslavami, ki si sledijo od običajnih, šolskih manifestacij, do svečanosti s podelitvami priznanj in nagrad zaslužnim delavcem z različnih področij.

Letošnje srečanje dijakov viške gimnazije s predstavniki slovenskega kulturnega življenja ni bila novost. Ta običaj obstaja že več let. Na dan obletnice Prešernove smrti počastijo povabljeni kulturniki v krogu gimnazijcev spomin na velikana naše poezije. Program je ponavadi splet proze in poezije, ki se izteče skozi interpretacije gostov in dijakov — avtorjev. Včasih je problem takih prireditev, kako vzpostaviti čim boljši stik med gosti in poslušalci. Slabemu vzdušju kaj rada botruje nezainteresiranost mladine. Kaže potemtakem letošnja prireditev željo po sodelovanju ali je le izjema?

Povabili so tri znana imena slovenskega kulturnega življenja: Jožeta Zupana, Berta Sotlerja in Rudija Kosmača. Ti so se vabilu odzvali in s svojo prisotnostjo med gimnazijci poskrbeli za prijetno doživetje. Njihov obisk je bil še posebno aktualen, saj je bila dva dni prej, na televizijskem sporedu dramska uprizoritev novele 'Trije posvetnjaki', v kateri so vsi trije tolmačili like Vorančevih junakov. Ta dogodek in njihova popularnost sta bila gotovo dovolj velik razlog za zanimanje, ki so ga vzbudili ob svojem obisku.

Začetek je bil običajno svečan, nakar je Jože Zupan popeljal prisotne v svoj svet bogatih izkušenj. V kratkih besedah je povedal par poučnih in zanimivih. Nato so se po dvorani razlegli verzi Prešernovih Gazel v recitaciji Rudija Kosmača. Proti koncu je srečanje prešlo v sproščen pogovor. Vprašanja so se vrstila o stvarih v zvezi z delom in življenjem igralca, odgovori pa so skušali vse kar se da najbolj zadovoljiti. Ura je minila hitro, prehitro.

R. D.

KUD BARJE

Organizacija VII. revije pevskih zborov »TITO, REVOLUCIJA, PARTIJA« odlična STOP dekoracija, disciplina, pogostitev — vse je dokazovalo gostoljubnost in veliko prostovoljnega dela STOP zato pa je bilo vzd ušje enkratno STOP

KUD SVOBODA BRDO

V »Starših naprodaj« sodeluje tudi sedem zelo živahnih pionirjev STOP Na XVI. srečanju gledaliških skupin bodo sodelovali na Robu STOP Za kulturni miting pripravljajo recitacije Župančiča in Shakespeara STOP

KUD BREZOVICA

Komorni pevski zbor pod vodstvom Mila Trčka si še ni oddahnil STOP Na celovečernem koncertu na Brezovici, ki jo je priredil ob jubileju »85 TITO — Partija 40« spet izpričal kvalitetno umetniško rast STOP Gostovali tudi v Vnanjih goricah STOP KUD Brezovica priredil razstavo Franceta Drem-lja-Aca STOP

KUD DOBROVA

Robert Anderson »Veš, da te ne slišim, če teče voda« in A. P. Čehov »Snubač« v režiji Toneta Kuntnerja doživela premiero STOP Maloštevilni gledalci odhajali zadovoljni STOP Temelji kulturnemu delovanju se utrjujejo STOP Krajanji pa še ne vedo, da je kulturni dom njihov STOP

GOLO ŠKRILJE

Na krajevnem prazniku nastopili Vilma Bukovec, Dragiša Ognjanović STOP Na klavir, ki ga je posodila Mestna zveza kulturnih organizacij, je igrala pianistka Hubadova STOP

PD HORJUL

»Manevri« Jožeta Javorška v režiji Francija Končana doživeli navdušen sprejem pri publiku STOP Horjulski ženski zbor bo izvajal kulturni program na sprejemu spomeničarjev STOP Domen Končan bo recitiral na občinski pro-

slavi STOP V okviru gledališkega srečanja v gosteh Dobrovčani z režiserjem Kuntnerjem STOP

KUD IG

30 let delovanja STOP 30 let »Plavža« Mihe Klinarja STOP 30 let že igra tovariš Jule Škraba STOP Tople čestitke krajanov STOP Moški zbor z Iga bo naštudiral zorno recitacijo za občinsko proslavo STOP

KUD IŠKA VAS

V nedeljo, 17. aprila ob 19.30 bo premiera STOP Moški zborbo sodeloval na občinski proslavi v Rožni dolini STOP

KUD LAVRICA

Deluje STOP spet igrajo STOP stari in mladi STOP nastopili bodo tudi na srečanju gledaliških skupin STOP pridemo pogledat STOP

KUD ZADRUGAR NOTRANJE GORICE

Prilavljajo se na Kulturni miting STOP Srečanje gledališnikov občine Ljubljana Vič Rudnik v počastitev 40-letnice ZKS, 85. letnice rojstva maršala Tita, 40 let njegovega vodstva Partije in občinskega praznika bo letos pod pokroviteljstvom KS Notranje gorice STOP Krajanji bodo sodelovali z recitacijami in pevskimi točkami STOP

DPD SVOBODA PODPEČ

Prof. Ribarović pripravlja zbor na celovečerni koncert STOP mladinci zelo aktivni STOP na premiero vas bodo povabili STOP

KUD POLHOV GRADEC

Narobe stvari v mestu Petpedi STOP to ni aluzija na Polhov Gradec, ampak nova premiera STOP Pisatelj Leopold Suhadolčan, režija Marija Smuk STOP Na kulturnem mitingu bosta svoje pesmi brala ob spremljavi na kitaro Božnar Zdenka in Franci Kozjek STOP

KUD ROB NA DOLENSKEM

Za kulturni miting pripravljajo pesem Kajetana Koviča TITO STOP Jurčič-Inkretov »Deseti brat« vabi na Rob 17. aprila ob 15. uri STOP

KUD IVAN CANKAR ŠENTJOŠT

Kadar ne zidajo, se igrajo »Skupno stanovanje« STOP Režira Marko Kavčič STOP Avtor teksta Dragutin Dobričanin STOP

KUD SVOBODA VIČ

Kod ne pozna slikarja I. Kozamernika STOP Kdo še ne ve, da je bila otvoritev razstave v domu Svoboda na Viču 28. marca STOP Ileana Bratuž in Andrej Jarc sta izvajala kulturni program STOP

KUD ŽELIMLJE

Matura opravljena odlično STOP Čestitke igalkam, igralcem in režiserkama Cilki Centa in Zorki Jurhar STOP Čestitke krajanom, ki so napolnili dvorano do roba STOP

KUD FRANCE PREŠEREN

Profesorica Ana Brvar soglasno izvoljena za v. d. predsednika STOP Recital revolucionarne poezije pripravljajo igralci skupaj z Vojkom Zidarjem STOP Sodelovali bodo na kulturnem mitingu STOP

RAZSTAVA NA KRIMU

V prostorih krajevne skupnosti Krim-Rudnik so odprli razstavo akademske slikarke Rade Šuštarjeve. Ob otvoritvi te zanimive razstave so sodelovali Tone Gogala, Ivo Ban in Ciril Škrjanec.

Slikarka Rada Šuštar je doslej že večkrat razstavljala kot npr. v Slovenj Gradcu, Ilirski Bistrici, Rogaški Slatini in na razstavah v Ljubljanski Moderni galeriji in Mestni galeriji. Lani pa je imela svojo samostojno razstavo v Jadranovem.

Slikarka izhaja iz prve generacije diplomantov ljubljanske akademije za upodabljanje umetnosti.

Otvoritev razstave pomeni za kulturno življenje v tej KS pomembno osvežitvev. M. D.

LETNE IMPRESIJE

Gojenci Glasbene šole Vič so skupaj s svojimi učitelji in profesorji pripravili enkratno glasbeni večer, 25. marca so se predstavili na I. glasbenem večeru pod naslovom »Letne impresije« z bogatim in raznovrstnim glasbenim programom.

RAZSTAVA MARJANA
KOZAMERNIKA

V avli Svobode v krajevni skupnosti Mački Belič je v času, ko pripravljamo to številko našega glasila, razstavjal akademski slikar Marjan Kozamernik. Na razstavi, ki jo je ob občinskem prazniku organizirala krajevna skupnost in DPD Svoboda, je obiskovalcem predstavil krajine, tihožitja, portrete in prizore iz gledališkega življenja. Slikar je tokrat razstavjal v teh prostorih že tretjič.

Na otvoritvi razstave sta sodelovala tudi sopranista Ileana Bratuževa-Kacjanova in pianist Andrej Jarc.

TEDEN MLADINSKE
SOLIDARNOSTI

Solidarnostne akcije mladih z osvobodilnimi gibanji so eno pomembnih obelježij internacionalistične vzgoje mladine! Letošnje akcije se zaključijo s »tednom solidarnosti z osvobodilnimi gibanji Zimbabve, Namibije, Južnoafriške republike, PLO in Antifašistično fronto Čila«.

Z 21. marcem — mednarodnim dnevom za odpravo rasne diskriminacije — so se tudi v naši občini, tako kot v vsej Jugoslaviji pričele akcije, ki naj mladino, pionirje ter ostale občane seznanijo z bojem naprednih množic sveta proti imperializmu in kolonialnemu zatiranju. Razstave, razgovori v klubih OZN in manifestativne prireditve po šolah imajo namen spodbuditi človeka k razmišljanju o milijonih ljudi, ki živijo brez vsakih pravic. Hkrati pa je namen mladinskega tedna solidarnosti tudi zbiranje prispevkov za materialno pomoč tem gibanjem.

Prav gotovo je dolžnost vsakega zavednega mladince in občana, da po svojih možnostih prispeva k boju zatiranih ljudstev za dosego njihovih pravic in svobode.

UTRINKI S PROSLAV
OB 8. MARCU

Pozornost vsem ženam v KS Škofljica

Osrednja prireditev je bila že v nedeljo, 6. marca, v dvorani Gasilskega doma. Po uvodnem govoru predsednika KK SZDL Milana Kavška so se v bogatem kulturnem programu zvrstili moški pevski zbor, šolski pevski zbor, harmonikarji in folklorna skupina ter recitatorji. Istega dne so v Pijavi gorici proslavo ob dnevu žena organizirali tamkajšnji mladinci in zaigrali krajno igrico. Prav tako pa KK SZDL Škofljica ni pozabila na starejše krajanke in jih ob tej priložnosti obiskala in obdarovala.

V Horjulu organizirali proslavo organizacija
RK in osnovna šola

Kot nam je pisala Francka Vrhovec, je bilo proslavljanje 8. marca v Horjulu lepo in neopozabno doživetje. V novi osnovni šoli se je zbralo precejšnje število žena. Še posebej pa je potrebno omeniti prisotnost starejših krajanek. Tako se je npr. proslave udeležila tudi 86 let stara ženica, matere borcev in članice ZKB. Bile so navdušene, da svoj praznik lahko praznujejo v tako lepih prostorih kot je nova osnovna šola, ki si so jo ob tej priložnosti ogledale. Učenci in učiteljice so jih razveselili s cvetjem in še posebej s skrbno pripravljenim programom, v katerem so sodelovali tudi mešani in moški pevski zbor iz Horjula. »Srečne smo, da živimo v svobodi, da smo enakopravne in da živimo v družbi, kjer žena enakovredno sodeluje v njenem razvoju,« nam je še napisala Ivanka Vrhovec, pri tem pa se želi še enkrat v imenu RK te krajevne skupnosti zahvaliti za pozornost.

Mati — svet je tudi zate

Zapis s tem naslovom pa je prispel v naše uredništvo iz KS Trnovo. Dvorani TVD Partizan je bila polno zasedena. Ciberni VVZ, pionirski pevski zbor osnovne šole, recitatorji KUD France Prešeren, mladinski pevski zbor OSŠ, gojenci Glasbene šole so s srcem svojega mladega življenja in ustvarjalnosti podarili v dveh urah vse, kar ob tem dnevu čutijo in izrazili tisto, kar jim daje življenje. Ta proslava je v tej mestni krajevni skupnosti tako ponovno dokazala, da s skupnimi močmi vseh tistih, ki se v KS ukvarjajo s kulturo, lahko dosežemo mnogo dragocenega, nepozabnega in doživetega.

Krajevna organizacija ZKB NOV pa je po končani proslavi priredila najprej službenim ženam te krajevne skupnosti skromno pogostitev, ob kateri se je poleg spominov kovalo tudi bodoče delo.

Na Šentjoštu — doživetje z Nežo Maurer

Proslave ob dnevu žena se je na Šentjoštu udeležila tudi pesnica Neža Maurer. Potem ko so spregovorili o samem dnevu in ko so pionirji sprejeli bralno značke, je v kulturnem programu (sodeloval je priznan ženski pevski zbor iz Horjula) pesnica prebrala nekaj svojih pesmi. »Iskrena hvala, draga naša Neža, da si se trudila priti k nam in nam poklonila del sebe — nepozabno pesniško izpoved,« nam je v svojem zapisu s te proslave napisala Ivanka Kavčič iz Šentjošta.

Uspel večer v Iški vasi

Prav na sam večer 8. marca je bil v Iški vasi uspel kulturni večer, ki je bil prvi vrsti namenjen prav ženam tega dela naše občine. V kulturnem programu so sodelovali moški in ženski pevski zbor, recitatorji KUD Iška vas ter učenci tamkajšnje šole. Vsem nastopajočim se želijo žene zahvaliti prek našega glasila.

S številnimi proslavami smo tako tudi letos v naši občini počastili Mednarodni dan žena. Objavili smo v tem kratkem zapisu le nekaj utrinkov, ki povzročajo, da je žena tudi pri nas enakopravna in spoštovana članica samoupravne socialistične družbene skupnosti.

XVI. SREČANJE

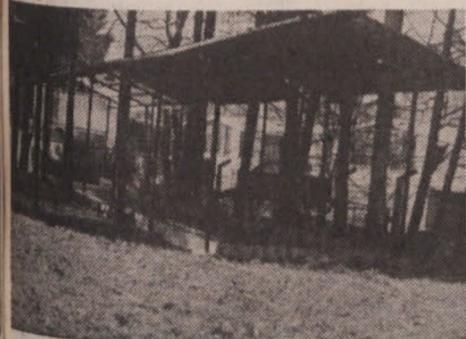
gledaliških skupin občine Ljubljana Vič - Rudnik
od 19. marca do 23. aprila 1977

sobota, 19. marca ob 19.30 uri	Miha Klinar PLAVŽ - režija Jule Škraba izvaja KUD IG v dvorani na Igu
nedelja, 20. marca ob 15. uri	Fodor Laszlo MATURA - režija Cilka Centa in Zorka Jurhar izvaja KUD Zelimlje v dvorani v Zelimljem
sobota, 26. marca ob 19.30 uri	Valentin Katajev DAN ODDIHA - režija Anton Malavašič izvaja KUD Zažar v dvorani na Barju
nedelja, 27. marca ob 15. uri	Leopold Suhadolčan Narobe stvari v mestu Petpedi - režija Marija Smuk izvaja KUD Polhov Gradec v dvorani v Polhovem Gradcu
nedelja, 27. marca ob 19.30 uri	Mira Puc - OPERACIJA - režija Roman Novelli izvaja KUD Zadrugar Notranje Gorice v dvorani družbenih organizacij Brdo - Vrhovec
petek, 1. aprila ob 19.30 uri	Saša Vuga Steza do polnoči - režija Tončka Melik izvaja KUD Barje v dvorani KUD France Prešeren Trnovo
sobota 2. aprila ob 19.30 uri	Jože Javoršek MANEVRI - režija Franci Končan izvaja PD Horjul v dvorani na Dobrovi
nedelja, 3. aprila ob 15. uri	Zarko Petan STARŠI NAPRODAJ - režija Brane Ažman izvaja KUD Brdo - Vrhovec v dvorani na Robu
nedelja, 3. aprila ob 19.30	Robert Anderson Veš, da te ne slišim, če teče voda A. P. Čehov SNUBAČ - režija Tone Kuntner izvaja KUD Dobrova v dvorani v Horjulu
sobota, 16. aprila ob 19.30 uri	Iz take smo snovi kot komedijant! najbolj uspele odlomke iz preteklih sezon izvaja KUD Lavrica v dvorani na Lavrici
nedelja, 17. aprila ob 19.30 uri	Dragutin Dobričanin Skupno stanovanje - režija Marko Kavčič izvaja KPĐ Ivan Cankar v dvorani v Horjulu
nedelja, 17. aprila ob 19.30 uri	Milčinski — Mejak BUTALCI - režija Vesna Arhar izvaja KUD Iška vas v gasilskem domu Iška vas
nedelja, 17. aprila ob 15. uri	Jurčič — Inkret DESETI BRAT - režija Miro Peljhan izvaja KUD Rob v dvorani na Robu
sobota, 23. aprila ob 19. uri	KULTURNI MITING srečanje gledališnikov občine Ljubljana Vič - Rudnik v počastitev 40. letnice ZKS, 85. letnice rojstva maršala Tita 40 let njegovega vodstva Partije in občinskega praznika v dvorani v Notranjih goricah

REKREACIJA V DELOVNIH ORGANIZACIJAH

MOTI DELJEN DELOVNI ČAS

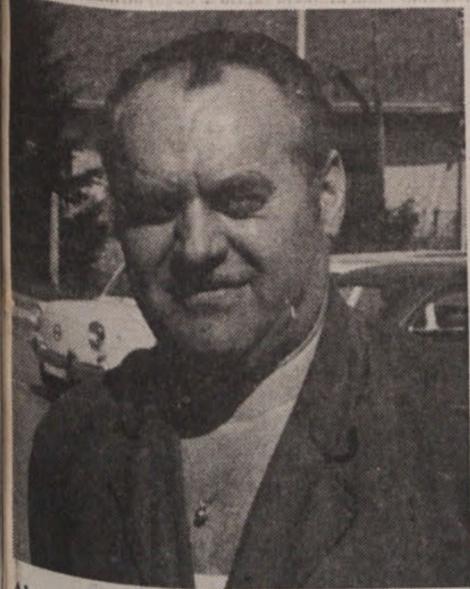
Šport in športna rekreacija vedno bolj pridobiva na pomenu v življenju vseh delovnih ljudi. Kar je nekoč pomenilo zabavo in občasno sprostitvev po napornem delu v službi in doma, pomeni sedaj potrebo, ki mnogim omogoča lažje premagovanje vsakodnevnih ovir. Potrebo po športni rekreaciji vidimo po velikem zanimanju med občani za razne TRIM prireditve, po številni udeležbi na sindikalnih tekmovanjih in po polnih telovadnicah ob času splošne rekreacije za odrasle. Z zamenom, da se seznanimo s športno aktivnostjo v posameznih delovnih organizacijah naše občine, smo obiskali dve organizaciji.

Balnišče v Tovilu

TOVIL

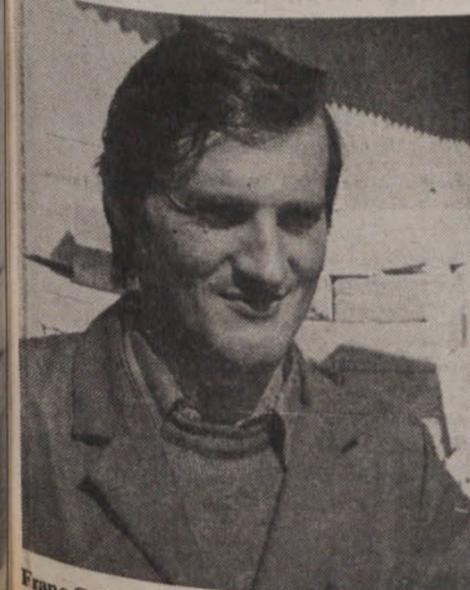
Za zdravo športno aktivnost svojih sodelavcev skrbi Alojz Ločnikar, ki je ob tej priložnosti opisal dejavnost na področju športa v njihovi delovni organizaciji: »Naše ekipe se udeležujejo v občinskem merilu v skoraj vseh športnih panogah. V balinanju, kjer smo najboljši, sodelujemo tudi v ljubljanski ligi, kjer trenutno delimo tretje do četrto mesto. V tej panogi smo tudi prvaki naše občine. Za te uspehe se moramo zahvaliti tudi pokritemu balnišču, ki smo ga izgradili ob tovarniških obratih. Pri rednih vadbah nas močno moti deljen delovni čas, ki ovira skupni trening ekip. Poleg tekmovanj v občinskem merilu sodelujemo s svojimi ekipami tudi na športni prireditvah Slovenskih železarn. V tem okviru smo letos tudi organizator tekmovanja v balinanju. Vse športne aktivnosti pa najbolj privlačijo mladino, ki si želi še več tekmovanj in športnih uspehov. Poskrbljeno je tudi za splošno rekreacijo, kjer imamo organizirano plavanje in planinske pohode na Triglav in Peco. Našo aktivnost nameravamo še razširiti in obogatiti z novimi prijemi in panogami.

Alojz Ločnikar

TISKARNA LJUBLJANA

O športni dejavnosti v njihovem podjetju je pregovoril nekaj besed športni referent Franc Gaber: »Med zaposlenimi je čutili veliko zanimanje za športno aktivnost. Zlasti je čutili aktivnost na področju strelstva, košarke, nogometa in kegljanja. Ostale športne panoge pa vadimo le

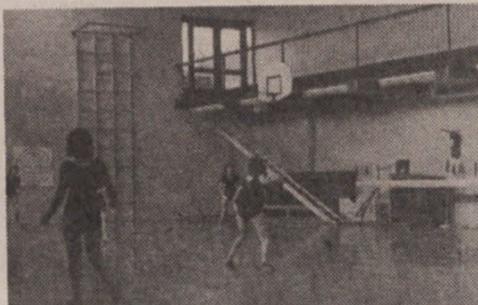
Franc Gaber

občasno, ker za redno vadbo nimamo prostorov in časa. Moti nas predvsem dvoizmenski delavnik, tako da se športniki le s težavo dobijo na skupnih treningih. Kot kolektiv smo na tekmovanjih najmočnejši v strelstvu in kegljanju. Zanimivo je, da je strelstvo domena mlajših, za kegljanje pa se v večji meri zanimajo nekoliko starejši člani kolektiva. Največjo športno aktivnost je čutili v času, ko sestavljamo ekipe za Grafične športne igre. Te nam dajejo največjo spodbudo za redno vadbo. Nikakor pa ne zamudimo nobenega občinskega tekmovanja, ki ga razpiše naša TKS. Poleg tekmovalno-rekreacijskega športa pazimo tudi na splošno rekreacijo zaposlenih. V lanskem letu smo imeli najeto telovadnico, letos pa smo s prijavo zamudili in imamo le rekreativno plavanje v bazenu v Tivoli. Prirejamo tudi izlete v gore in pozimi na smučanje. Vsekakor nameravamo svojo aktivnost še razširiti zlasti na tiste člane, ki doslej niso aktivno sodelovali v športni dejavnosti.«

V HORJULU

ODLIČNI POGOJI ZA DELO ŠŠD

Na novi osnovni šoli v Horjulu, ki je bila zgrajena iz sredstev samoprispevka občanov, je zaživela tudi v večji meri dejavnost ŠŠD, ki v stari šoli za večji razmah ni imelo možnosti. Mentor društva je Rudi Samec, ki je že vrsto let v tem kraju predavatelj telesne vzgoje. Društvo ima naslednje sekcije: nogomet, košarko, gimnastiko, namizni tenis in smučanje. Najmočnejšo ekipo imajo v košarki, saj je lansko leto zasedla drugo mesto v občinskem tekmovanju. Zanimivo imajo urejeno tudi smučarsko sekcijo. Ob ugodnih vremenskih pogojih trenirajo ob sobotah vožnjo med vratci na bližnji Samotorici. Tam so imeli pozimi tudi šolo v naravi. Pri namiznem tenisu jim strokovno pomaga Franci Muha, ki vodi to sekcijo. Med otroci vlada tudi zanimanje za atletiko, vendar za to panogo mentorju zmanjkuje časa. Razen šolarjem bo nova telovadnica služila tudi krajanom. V pripravi je urnik splošne rekreacije za krajanje in tovarno Iskra. Mladinci pa ustanavljajo Športno društvo Horjul, ki bo imelo več sekcij. Te bodo našle prostor za nemoteno delo v telovadnici in kasneje

Z novo telovadnico v osnovni šoli Horjul je zaživelo tudi športno in rekreacijsko življenje v kraju

tudi na zunanjih igriščih ob šoli. To je sicer že asfaltirano, ni pa še opremljeno s koši in goli. Manjkajo tudi še označbe za posamezne igre. Tako lahko uporabijo učenci ta prostor le za preproste igre in za igro med dvema ognjema. Zanimivo je, da sodelujejo v ŠŠD tudi otroci iz oddaljenejših zaselkov, čeprav imajo več kilometrov hoje do šole. Pogosto jim pomaga mentor, ki jih po končani vadbi sam popelje v bližino doma. Dejavnost društva se opazi tudi pri organiziranju dveh košarkarskih turnirjev, kje je poleg dveh šolskih ekip sodelovala ekipa mladincev Horjula, tovarne Iskra in tovarne Tovil. S temi turnirji in podobnimi akcijami v večji meri pritegnejo k športni dejavnosti tudi krajanje, ki doslej za organizirano vadbo niso imeli možnosti. Do pred nekaj let je obstajala samo miza za namizni tenis v Gasilskem domu, ki pa je kmalu postala neuporabna. Z ureditvijo zunanjih igrišč pa se bo položaj še bolj izboljšal in bo tako prostor ob šoli postal center športno rekreacijske dejavnosti celega kraja.

BOJI S ŠAHOVSKIMI FIGURAMI

V soboto, 19. 3. 1977 je bilo v sejni dvorani občinske zgradbe veliko ekipno pionirsko prvenstvo v šahu za občino Ljubljana Vič-Rudnik. Sodelujoči so se po Bergerjevem tekmovalnem sistemu pomerili med seboj v štirih starostnih kategorijah. Pri starejših pionirjih so uporabljali šahovske ure, ostali pa so igrali po 20 minut. Če igra ni bila po preteku tega časa končana, so stanje na šahovnici ocenili sodniki. Igrali so po pravilih mednarodne šahovske organizacije in brez medsebojnega sodelovanja. Organizator, ZPM naše občine, je tekmovanje odlično izvedel, čeprav je bilo veliko število ekip. Sodelovale so ekipe iz 11 ŠŠD iz vse občine. Za prikazano igro in lepe športne boje vsem iskreno čestitamo! Končni vrstni red pa je sledeč: Mlajše pionirke: Bičevlje, Preserje, Črni vrh, Trnovo (sodelovale 4 ekipe); starejše pionirke: Bičevlje, Škofljica, Zav. za slepo in slabovidno ml.; mlajši pionirji: Vič, Škofljica, Bičevlje... (10 ekip); starejši pionirji: Vič, Zav. za sl. in slabovidno ml., V. Lašče... (11 ekip)

ODLIČEN SKOK

V organizaciji ZTKO občine Ljubljana Vič-Rudnik in ob izvedbi športnih pedagogov OŠ Bičevlje je bilo v soboto, 19. 3. 1977 drugo kolo zimske atletske lige za pionirje in pionirke naše občine. Sodelovalo je 180 učencev iz osmih osnovnih šol. Pomerili so se v štirih športnih panogah. Najvidnejši rezultat je dosegel učenec šestega razreda Robert Anžič, ki je preskočil 160 cm. Po dveh kolih ekipno pri pionirkih vodi OŠ Vič, pri fantih pa OŠ Bičevlje. V posameznih disciplinah pa so se uvrstili po naslednjem vrstnem redu:

Tek na 20 metrov: Ml. pionirke: Paškulin (Vič), Bovek (V. L.), Kumar (O. K.)

Starejše pionirke: Koželj (O. K.), Alatič (Bič), Papež (Vrhovci)...

Mlajši pionirji: Prebil N. (Vič), Oven M. (Brez.), Deu G. (Bič)...

Starejši pionirji: Kušar A. (Brez.), Slana B. (Brez.), Kolenc D. (Trnovo)...

Met medicinke: Ml. pionirke: Barborič P. (Bič), Knez J. (Vič), Uran (O. Kov.)...

Starejše pionirke: Mesec N. (Vič), Gregorin D. (Brez.), Žitko (Brez)...

Mlajši pionirji: Deu G. (Bič), Žugelj T. (Bič), Oven M. (Brez)...

Starejši pionirji: Kravanja A. (Vič), Polajnar J. (Vič), Prebil M. (Brez)...

Skok v daljino: Mlajše pionirke: Mustaver B. (Os. Kov.), Bregar D. (Vrh), Paškulin K. (Vič)

Starejše pionirke: Jan M. (Os. Kov.), Seliškar B. (Brez), Mesec N. (Vič)...

Mlajši pionirji: Strle J. (Vel. L.), Oblak M. (Brez), Fuchsjager B. (Bič)...

Starejši pionirji: Drofenik C. (Bič), Zupančič (Vič), Sedej M. (Brez)...

Skok v višino: Mlajše pionirke: Barborič P. (Bič), Zadel M. (Vič) in enake Pibernik (Bič), Rozman S. (Brez) ter Prijatelj T. (Vel. Lašče)

Starejše pionirke: Šivanec N. (Os. Kov.), Hrvatini M. (Vič), Videtič B. (Vič)

Mlajši pionirji: Anžič R. (Bič), Rižnar I. (Bič), Fuchsjager B. (Bič)...

Starejši pionirji: Drofenik C. (Bič), Prebil M. (Brez), Skodlar M. (Brez)...

Naslednje kolo zimske atletske lige bo v soboto, 2. 4. 1977 na OŠ Vič.

TEKMOVANJE

v počastitev 85-letnice maršala Tita, njegovega 40-letnega delovanja na čelu KPJ ter obletnice dneva osvoboditve

V tem jubilejnem letu aktivnega delovanja vseh strelcev in ob praznovanju pomembnih jubilejev bodo strelci vseh petih ljubljanskih občinskih strelskih zvez praznovali s posebnim — tokrat že tradicionalnim tekmovanjem. To je peterboj ekip, ki jo sestavlja 36 tekmovalcev iz vsake občinske ekipe, torej skupaj 180 tekmovalcev s področja mesta Ljubljane. Vsako ekipo sestavljajo: 8 članov, 5 članic, 8 mladincev, 5 mladink ter pionirjev in pionirk. Vsi tekmujejo z zračno puško in malokalibrsko puško, člani in mladinci pa še z vojaško puško

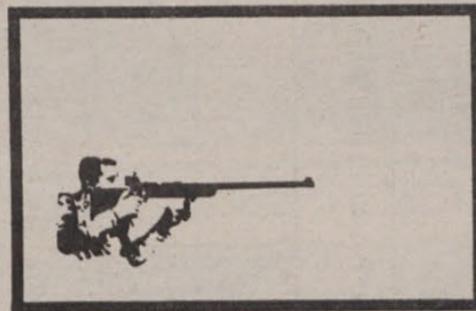
Pokrovitelj tega že tradicionalnega tekmovanja je predsednik skupščine mesta Ljubljane, ki podeljuje zmagovalni ekipi skupaj na vseh orožjih prehodni pokal. Zmagovalci za vsako vrsto orožja pa prejme v trajno last manjši pokal, vsi ostali pa diplome za dosežene uspehe.

Prvo tovrstno tekmovanje je bilo leta 1975 v organizaciji občinske strelske zveze Vič-Rudnik, ki je bila tako skupni zmagovalci, kakor tudi na vseh posameznih orožjih. V letu 1976 je bila prireditelj občinska strelska zveza Ljubljana-Center, ki je tudi zmagovalci, naša ekipa pa je osvojila drugo mesto. V letošnjem letu pa je prireditelj občinska strelska zveza Ljubljana Šiška.

Tekmovanje bo zaradi velikega števila nastopajočih skupno pet dni in bo zaključeno 19. maja — po tekmovanju z vojaško puško na strelišču Dolenjska c. 11, ob 9. uri.

Vsi ljubitelji strelskega športa vabljani s strelskim pozdravom »MUŠ«.

LADO KEJŽAR

OBČINSKO PRVENSTVO ZA »ZLATO PUŠČICO«

V petek, 11. marca in soboto 12. marca 1977 je bilo občinsko prvenstvo za »Zlato puščico«. To tekmovanje je tradicionalno v Sloveniji že skoraj 20 let. Tekmuje se z zračno puško serijske izdelave. V letu 1977 je na prvenstvih matičnih strelskih družin (na področju naše občine jih je 9) nastopilo 259 tekmovalcev in so streljali 30 strelcev za oceno. Normo za občinsko prvenstvo (250 krogov od 300 možnih) je izpolnilo 28 tekmovalcev. Na občinskem prvenstvu je nastopilo 30 tekmovalcev (28 z izpolnjeno normo ter 2 prvoplasirana iz strelskih družin z neizpolnjeno normo). Vsi tekmovalci ne glede na spol in starost so tekmovali skupaj in so streljali po 60 strelcev za oceno. Normo za nastop na republiškem prvenstvu, ki bo letošnje leto v Novi Gorici, je izpolnilo 6 tekmovalcev. Norma za nastop na republiškem prvenstvu je 535 krogov od 600 možnih. Najuspešnejši tekmovalci so sledeči:

1. Jani Mrkun, SD Krim, 569 krogov — republiški rekord
 2. Vlado Kejžar, SD Rajko Skapin, 542 krogov
 3. Mitja Thuma, SD Rajko Skapin, 539 krogov
 4. Dare Trekman, SD Bratov Gregorič, 537 krogov
 5. Mojca Fuchsjager, SD Rajko Skapin, 537 krogov
 6. Rudi Petrič, SD Rajko Skapin, 535 krogov
- Izbranim tekmovalcem želimo veliko uspeha na republiškem prvenstvu za »Zlato puščico« v Novi Gorici.

LADO KEJŽAR

Na zimskem članskem prvenstvu v rokometu sta v skupini B in C prvi mesti zasedli ekipi Mokerca in Škofljice. Za naslov zimskih prvakov Slovenije se bosta ti ekipi pomerili v finalu z zmagovalci drugih skupin. Obema ekipama v nadaljevanju želimo veliko uspeha.

Na zimskem državnem prvenstvu za mlajše pionirje in pionirke skupine A in mlajše, ki ga je organiziral PK Ljubljana, je sodelovalo 144 tekmovalcev iz 16 klubov iz cele Jugoslavije. Zaradi številnih nastopov je imel organizator obilo težav pri vodenju urnika tekmovanja. Kljub težavam pa so poizvedovali športni delavci prvenstvo odlično izpeljali. Poplačani napori.

Na prvenstvu Ljubljane v veleslalomu na pobočjih Vitranca v Kranjski gori se je odlično odrezala občinska prvakinja v skupini C Misljeva, ki je v hudi konkurenci zasedla drugo mesto. Čestitamo!

Na košarkarski tekmi Trnovo: Radenska je domači košarkar Matičetov dosegel rekordnih 61 košev in tako skoraj sam premagal gostujočo ekipo. Škoda je le, da tako dobre igre ne ponovi pogosteje, ker bi domači košarkarji tako bili bliže vrhu razpredelnice.

Nekoliko manj sreče pa je imel na srečanju Elektra: Trnovo v Šoštanj Nino Jakhel. Po »boksarskem« dvoboju z domačim igralcem je na lastni koži občutil, da so igralci košarke ne samo veliki, temveč tudi močni. Pretresene kosti.

Čeprav smo šele na začetku pomladi in je do prave poletne vročine še daleč, je na kopalniški Kolesija že čutili kopalno mrzlico. Uprava kopalnišča obljublja, da bo v sredini maja bazen že napolnjen z ogrevano vodo. S pripravljalnimi deli in urejanjem okolice so že zgodaj začeli, tako lahko pričakujemo zgodnji začetek kopalne sezone.

TRIM OBVESTILA

V počastitev 40-letnice prihoda tovariša Tita na čelo KPJ, 40-letnice ustanovnega kongresa KPS in 85-letnice Josipa Broza Tita prireja ZTKO občine Ljubljana Vič-Rudnik dvoje množičnih tekmovanj za naše občane in člane delovnih organizacij in posamezne KS. S športnimi boji bodo občani proslavili tudi občinski praznik. Tekmovanja bodo v malem nogometu in krosu.

Mali nogomet: Tekmovanje bo po ligaškem sistemu trajalo od 11. 4. 1977 pa do konca maja ob ponedeljkih in torkih. Izvajalec tekmovanja je TVD Partizan Vič, ki bo skrbel za nemoten potek. K sodelovanju so vabljena vsa TRIM moštva v posameznih kolektivih, KS in športnih organizacijah. Razpored posameznih tekem po KS bo narejen naknadno. Pred pričetkom letošnjih športnih bojev bo svečana razglasitev lanskega letnega zmagovalca te TRIM nogometne lige. Vse prijavljene naprošamo, da se teken udeležujejo redno in ne tako kot lani, ko je vrsta ekip proti koncu prenehala z nastopanjem.

Kros: Z namenom, da se primerno proslavi občinski praznik, prireja ZTKO naše občine množičen kros tek. Tekmovanje bo za vse starostne kategorije 23. aprila 1977. Vse, ki so sposobni preteči kilometer ali več, vabimo, da se tekmovanja udeležijo v čimvečjem številu. Posebno so vabljene tekačice posameznih KS, ki doslej na podobnih tekmovanjih niso sodelovali v večjem številu.

